

■ **Kaikki nuoret samalle luukulle?**
Terveyspalveluille suunnitteilla täysremontti. Uutiset 2

■ **Älä pönötä miten sattuu**
Kuinka käyttäytyä vuosijuhlilla. Sivu 11

■ **Kahden miehen Susanna**
Museoauto voi päästä vappuna ulos. Kasvot 15

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

Reilun yliopiston puolesta

KEHY-LIITE

Sillijuhlat juhlavuoden kunniaksi

SIVUT 12-13

YTHS:lle tyrkyyllä yllätys

Kaupungin työryhmä suunnittelee YTHS:n hoitavan Jyväskylässä myös amk-opiskelijat. Säätiö itse on sivuutettu projektin valmistelussa.

JYVÄSKYLÄSSÄ suunnitellaan terveydenhuollon pilottihanketta, joka siirtäisi ammattikorkeakouluopiskelijat Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiön piiriin.

Fylkkärin saamien tietojen mukaan kaupungin viime vuoden lokakuussa perustama työryhmä on hahmotellut järjestelmää, jossa kaikille alueen 16–25-vuotiaille tarjottaisiin omat terveyspalvelut riippumatta siitä, ovatko he lukiossa, ammattiopistossa, töissä tai työttöminä. Kaikkien korkeakouluopiskelijoiden terveyttä mallissa hoitaisi YTHS.

Pilottihanke voitaisiin aloittaa jo ensi syksynä, mutta opiskelijan lääkärikäyntien osoitteeseen se vaikuttaisi vasta vuonna 2011.

VALMISTELEVAN TYÖRYHMÄN puheenjohtaja, Jyväskylän ammattikorkeakoulun hyvinvointiyksikön johtaja **Eila Latvala** muistuttaa, että ammattikorkeakoululaisten siirtäminen YTHS:n piiriin on vain yksi vaihtoehto.

Keskusteltu on muun muassa vaihtoehtoista, joissa myös amk-opiskelijat saisivat terveyspalvelunsa samasta osoitteesta kuin lukiolaiset ja ammatikoululaiset. On pohdittu myös, voisiko kaikki 16–25-vuotiaiden terveyspalvelut saada ”samalta luukulta”.

Suunnitelmien keskeneräisyyttä kuvaa se, ettei hankkeen rahoitus ole vielä selvillä, eikä kaupunki ole siitä varsinaisesti keskustellut sosiaali- ja terveysministeriön opiskelijaterveyden-

huollon uudistamista pohtivan työryhmän kanssa. Vasta kerran kokoontuneen valtakunnallisen työryhmän on tarkoitus saada mietintönsä valmiiksi kesäkuun lopulla.

Jyväskylässä uskotaan, että pilottihankkeelle saataisiin rahoitusta sosiaali- ja terveysministeriön lisäksi opetusministeriöstä ja Kelalta. Ammattikorkeakouluopiskelijoilta täytyisi todennäköisesti myös periä pakollista YTHS-maksua yliopisto-opiskelijoiden lailla. Latvala ei kuitenkaan halua arvioida, kuinka kalliiksi hanke tulisi.

Jyväskylän sosiaali- ja terveyspalveluista vastaava apulaiskaupunginjohtaja **Pekka Utriainen** kuitenkin vakuuttaa, ettei kaupunki hae muutoksilla helpotusta omiin niukoihin aikoihinsa.

”Kyllä tämä olisi enemmän laadullinen uudistus, eikä sillä ratkaista raahaongelmia”, Utriainen arvioi.

KESKEN OVAT myös neuvottelut Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiön Jyväskylän toimipisteen kanssa – terveysasemalle mahdollinen opiskelijalisäys näet tuli yllätyksenä.

”Ammattikorkeakouluopiskelijoiden siirtämistä YTHS:n piiriin on pohdittu aiemminkin, mutta on todettu, että siinä on monta ongelmakohtaa”, Jyväskylän terveyspalveluyksikön johtaja, ylilääkäri **Pirjo Paajanen** huomauttaa.

Muun muassa ammattikorkeakouluista puuttuva automaatiojäsenyys teki maksujen keräämisestä hankalaa.

Paajasen mukaan YTHS:n nykyiset resurssit eivät riittäisi ammattikorkeakouluopiskelijoiden hoitamiseen – pelkästään tiloja on liian vähän.

”Uusien tilojenkin kanssa on siinä ja siinä. Joutuisimme tekemään töitä vuorossa, jos henkilökunta lisävarojen turvin puolitoistakertaistettaisiin”,

” Myös sitä, voisiko kaikki 16–25-vuotiaiden terveyspalvelut saada ’samalta luukulta’, on pohdittu.”

Paajanen laskeskelee Korkeakoskenlahden Technopolis-taloon kaavailtujen tilojen riittävyttä.

APULAISKAUPUNGINJOHTAJA Utriaisn mukaan YTHS:n edustajaa ei työryhmässä ole ollut siksi, että suunnitelmat ovat vielä kesken. Yhden työryhmän edustajista, kaupungin sosiaali- ja terveyspalveluiden tulosaluejohtajan, ylilääkäri **Jarmo J. Kosken**, hän tosin huomauttaa olevan myös Jyväskylän YTHS:n johtokunnassa.

Ylilääkäri **Pirjo Paajanen** kertoo kuitenkin toivoneensa, että työryhmä ottaisi nyt yhteyttä myös säätiön kes-

Ylimääräiset tuet takaisin Kelalle

Tienasitko viime vuonna enemmän kuin odotit? Harva tienaa, mutta jos laskuvirhe on kuitenkin sattunut, vapaan tulon rajan ylittänyt opintotuki kannattaa palauttaa ennen maaliskuun loppua. Vapaaehtoisesti ylimääräisen opintorahan ja asumislisän palauttava näet säilyttää tuki-

kuukautensa uudelleen käytettäväksi. Maaliskuun jälkeen tulonvalvonnan haaviin jäävä sen sijaan maksaa palautuksen päälle 15 prosentin koron ja menettää tukikuukautensa loppullisesti. Tuen voi palauttaa sähköisellä lomakkeella Kelan nettisivuilla, mistä voi tarkastaa myös tulorajat. Yhdeksän tukikuukautta viime vuonna nostanut sai tienata 11 850 euroa.

kushallintoon tai hallitukseen. Työryhmän puheenjohtaja Latvala vakuuttaa, että YTHS otetaan mukaan uuden opiskelijaterveydenhuollon suunnitelmiin ”sitten kun se on ajan-kohtaista”.

YTHS:n haluttomuuteen ottaa lisäopiskelijat siipiensä suojaan Latvala ei usko. Vaikka YTHS on yksityinen säätiö, jonka asioista päättää sen hallitus, on sen Latvalan mukaan kuunneltava niitä, jotka lystin maksavat.

”Suurin osa YTHS:n rahoista tulee Kelalta ja myös yliopistokaupungit ovat rahoittajia.”

Linjaansa yliopistokaupunki pääsee pohtimaan tämän viikon torstaina perusturvalautakunnan kokouksessa, jossa työryhmä esittelee ajatuksensa opiskelijaterveydenhuollon järjestämisestä ja mahdollisesta pilottiprojektista.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

Kahden lääkärin ja yhden psykologin säästöpaineeet

OPISKELIJAMÄÄRIEN laskiessa kuluu koettelee myös Jyväskylän YTHS-asemaa. Säätiö on toivonut kaikkien terveysasemien hahmottelevan noin kahdeksan prosentin suuruisia säästöjä seuraavan kahden vuoden ajalle, mikä Jyväskylässä tarkoittaisi melkein 200 000 euron vähentämistä budjetista. Käytännössä aseman pitäisi siis luopua esimerkiksi kahdesta yleislääkäristä ja yhdestä psykologista.

”Aiomme kuitenkin ilmoittaa, etteivät tällaiset säästöt mene läpi”, terveyspalveluyksikön johtaja, ylilääkäri **Pirjo Paajanen** vakuuttaa.

Tulevan kahden vuoden aikana Jyväskylästä on jäämässä eläkkeelle juuri mainitut kaksi yleislääkäriä. Myös yksi psykologi on jo jäänyt eläkkeelle. Paajasen mukaan säätiön hallitus on kuitenkin vakuuttanut, että elintärkeät rekrytoinnit tehdään. Kahdesta lääkäristä luopuminen olisi Jyväskylän asemalle katastrofi.

”Jostain joudutaan varmaan silti luopumaan”, Paajanen sanoo.

Lopullisesti säästökohteet varmistuvat toukokuussa.

Marja Honkonen

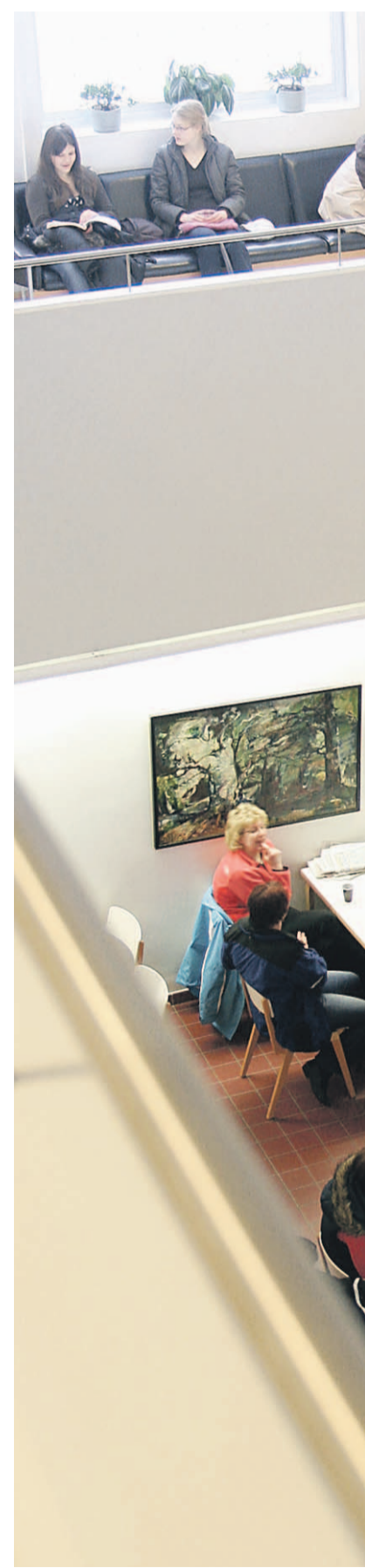
FAKTA

● Jyväskylän kaupunki järjestää alueen ammattikorkeakouluissa, ammattiopistossa, aikuisopistossa, kristillisessä opistossa, kotitalousoppilaitoksessa opiskeleville ja lukiolaisille perusterveydenhuollon palvelut kotipaikasta riippumatta. Yliopisto-opiskelijoiden terveydenhuollosta vastaa YTHS.

● Jyväskylän ammattikorkeakoulussa opiskelijoita on noin 8 000, ammattiin opiskelevia taas on noin 4 000 ja lukiolaisia noin 2 500. YTHS:n Jyväskylän toimipiste palvelee hieman yli 11 000 yliopisto-opiskelijaa.

● Sosiaali- ja terveysministeriön mukaan korkeakouluasteella yhtä terveydenhoitajaa kohden tulisi olla korkeintaan 1 000 opiskelijaa ja yhtä lääkärinä korkeintaan 3 000 opiskelijaa. Kaupungin opiskelijaterveydenhuolto jää jälkeeseen suosituksista 4 lääkärin ja 9 terveydenhoitajan palveluiden verran, YTHS taas 5 terveydenhoitajan verran.

● YTHS:n toiminnan rahoituksesta 61–63% tulee Kelalta, 18% opiskelijoilta ja 11 % yliopistokaupungeilta. Loppurahoitus saadaan opetusministeriöltä ja muista tuotoista. Kaupunki rahoittaa terveyspalvelunsa verovarojen lisäksi muun muassa maksutuloilla ja valtionosuuksilla.

Tutkintouudistus tasa-arvoisti alemman tason terveyspalvelut sen sijaan ovat amma-

Yliopisto sai Keskimaalta jättipotin

Jyväskylän yliopiston varainhankintakampanja käynnistyi komeasti, kun osuuskauppa Keskimaa lahjoitti juhluvuoden keräykseen 500 000 euroa.

Rahoilla Keskimaa saa ensimmäisen kunnialaatan Martti Ahtisaari-saliin Agoraan, minne on tarkoitukseen kerätä muidenkin suurlahjoit-

tajien laatat.

Keskimaan raha poikii yliopistolle valtiolta lisäksi 1,25 miljoonaa euroa vastinrahaa, sillä valtio on luvannut 2,5-kertaistaa kaikki yliopistojen saamat yksityiset lahjoitukset.

Keskimaan toimitusjohtaja **Kuisma Niemelä** perusteli yrityksen lahjoitus-haluja maakunnan edulla sekä sillä, että Keskimaa on jo aiemmin tukenut yliopiston professuureja ja hankkeita.

Jylkkäri mukana TaSan verkossa

Jylkkäri aloitti maaliskuun alussa yhteistyön *Taloussanomien* uuden verkkopalvelun *TaSan* kanssa. Sivustolla on mukana suurin osa suomalaisista ylioppilaslehdistä sekä *Voiman* verkkolehti *Fifi* ja feministinen aikakauslehti *Tulva*. Verkkopalvelu on osoitteessa: <http://www.taloussanommat.fi/tasa/>

Kylän purkutyöt myöhästyivät

Kortepohjan ylioppilaskylän talojen purku-urakka jäi aikataulustaan jälkeen noin viikon, kun wc-pönttöjen alta löytyi pieniä määriä asbestia.

Tiiviiseen tilkittyä putkieristeainetta irrottamaan tarvittiin erikoistyömiehiä, joten muut työt, kuten beto-

nin murskaaminen ja raudan erotteleminen myöhästyivät aiotusta.

Kiinteistöpäällikkö **Osmo Kääräinen** kertookin, että työmaalla on tehty nyt joidenkin kyläläisten meluharmiksi pidempää päivää. Kokonaisurakka kuitenkin pysynee aikataulussa.

Uuden talon 146 asuntoa on tarkoitus valmistua syyskuun alussa vuonna 2010.

potilaita

RIKU SUONIO

Yleiskokous koolle puhelinverkon takia

Päätös luopua Kortepohjan sisäpuhelinverkosta herätti ryhmän opiskelijoita vastarintaan. Tilannetta puidaan harvinaisessa yleiskokouksessa.

YLIOPIISKUNTA on erittäin harvinaisen tilanteen edessä, sillä sen pitää kutsua koolle yleiskokous. Syy kokouksen järjestämiseen on opiskelijoiden vastarinta liittyen päätökseen luopua Kortepohjan ylioppilaskylän sisäpuhelinverkosta.

Päätös lakkauttaa puhelinverkko närkästytti erityisesti vaihto-opiskelijoita, jotka ovat pystyneet sen ansiosta pitämään Kortepohjassa toisiinsa yhteyttä.

Ulkomailta on ollut myös huomattavasti halvempaa soittaa ylioppilaskylän verkkoon kuin esimerkiksi kännykkään.

Kortepohjassa asuva unkarilainen **Sandor Klapcsik** keräsi yli 300 allekirjoitusta nimilistaan, jonka perusteella ylioppilaskunnan puheenjohtaja **Janne Pitkänen** on kutsunut koolle neuvoa-antavan yleisen kokouksen. Alustavan suunnitelman mukaan kokous pidetään Rentukassa maaliskuun 31. päivänä kello 15.

NIMILISTAN keränneen Klapcsikin mielestä opiskelijoiden mielipidettä ei kuulu puhelinverkon lakkauttamisesta päätettäessä.

”Puhelinverkosto on sekä vaihto-opiskelijoille että suomalaisille erittäin tärkeä.”

”Kaikki eivät käytä Skypeä, eikä jokaisella ole edes tietokonetta. Vaihto-opiskelijoiden ulkomailla asuvat omaiset haluavat myös ottaa yhteyttä lapsiinsa. On olemassa eri mahdollisuuksia päivittää järjestelmä. Päivityksen jälkeen verkon ylläpito olisi halpaa”, Klapcsik toteaa.

KORTEPOHJAN ylioppilaskylän asukasneuvoston puheenjohtaja **Janne Koskeniemi** kertoo odotta-

vansa mielenkiinnolla tulevaa yleiskokousta. Hän on tyytyväinen, että asiasta on syntynyt keskustelua.

Vaikka asukasneuvosto päätti puhelinverkon lakkauttamisesta, oli nykyisillä vaikuttajilla Koskeniemen mukaan hyvin vähän mahdollisuuksia puuttua asiaan.

”Me päätimme puhelinverkon lakkauttamisesta, mutta viime vuoden hallitusneuvoston hyväksymässä budjetissa ei ollut sille enää määrärahaa.”

Sisäisen verkon vuosikustannukset ovat Koskeniemen mukaan useita kymmeniä tuhansia euroja.

”Huoltosopimus päättyy maaliskuun loppuun. Sen jälkeen verkolle ei tehdä enää vuosihuoltoa,

” Puhelinverkosto on sekä vaihto-opiskelijoille että suomalaisille erittäin tärkeä.”

Sandor Klapcsik

”Parhaillaan olemme myös selvittämässä, mitkä ovat olleet vanhan verkon todelliset kustannukset ja kuinka kalliiksi verkon korvaaminen uudella järjestelmällä tulisi”, Koskeniemi kertoo.

YLEISKOKOUS kutsutaan koolle, jos edustajisto harkitsee siihen olevan syytä tai vähintään 300 ylioppilaskunnan jäsentä pyytää sitä kirjallisesti. Klapcsik keräsi kokoon yhteensä 369 nimeä.

Yleiskokouksen järjestäminen on ylioppilaskunnassa erittäin harvinaisen tapaus. JYYN pääsihteeri **Minna Hautamäki** ei muista, milloin kokousta olisi edellisen kerran tarvittu.

”Todennäköisesti edellinen kokous on pidetty joskus 1970-luvulla. Koskaan sitä ei ole ainakaan järjestetty näin konkreettisesta, arkiseen käytäntöön liittyvästä aiheesta”, Hautamäki kertoo.

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

KYSYN VAAN

Mistä liikuntasalin veriset ruiskut ja neulat ovat peräisin?

JYLKKÄRIN tietojen mukaan yliopiston U1-liikuntasalirakennuksen miesten pukukopeista on löytynyt kahtena peräkkäisenä tiistaina verisiä ruiskuja ja neuloja. Siivooja löysi ruiskut keskiviikkoamui-

Mitä pukukopeista oikein löytyi, siivooja Julia Isola?

”Siellä oli kahtena eri iltana käytettyjä ruiskuja. Toinen oli neulaton ruisku ja toisessa oli neula paikallaan. Ne olivat verisiä, joten niitä oli käytetty. Nyt on pari viikkoa mennyt kuitenkin ihan hyvin, eikä sellaisia ole enää löytynyt.”

Onko tietoa, mistä siivoojan löytämät veriset neulat ja ruiskut ovat peräisin, yliopistoliikunnan liikuntasih- teeri Annika Huttunen?

”Me saimme tiedon siivoojilta ja tiedotimme siitä eteenpäin. Sen tarkempaa tietoa asiasta ei ole. Ehkä ovet ovat sitten olleet auki, että ulkopuolisia olisi päässyt sisälle rakennuksen tiloihin. En osaa tarkemmin sanoa.”

Miksi ulkopuoliset tulisivat liikunnan pukukopeille?

”Paikka on aika keskeisellä sijainnilla. Meillä ei ole niin tarkkaa tilastointia, että tietäisimme, ketä siellä tarkalleen käy. Nyt on kiinnitetty tosi paljon huomiota, että ovet pidetään kiinni, eikä vuoroilla käy ulkopuolisia ihmisiä.”

Mitä yliopistolla tehdään, ettei vastaavaa tapahtuisi jatkossa?

”Lähin asia, mitä voidaan tehdä, on estää, etteivät ulkopuoliset pääse sisälle rakennukseen. Resursseja ei ole lähteä valvomaan käyttöä, eikä toistaiseksi ainakaan tarvitse mennä siihen, että vuoroja peruttaisiin.”

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

at korkeakoulututkinnot ammattikorkeakoulusta ja yliopistosta. ttikorkeiden puolella edelleen retuperällä.

NÄKÖKULMIA

pääkirjoitus

16. maaliskuuta 2009

reuna
huomautus

Tiina Piilola

Juhlavapaiden aika

"KOLMEN TYTTÄREN ÄIDILLÄ" oli sanansa sanottavana nykyisistä hääjuhlista (HS 26.2.). Hänen mielestään häät ovat muuttuneet kaveri-show'ksi, joissa kierrätetään hihityksen säästämänä polttarikuvakan-siota ja käydään läpi, miten kukin hääparin kavereista on edesauttanut juhlitun suhteen syntyä. Sen lisäksi, että toisiaan harvoin tapaavat sukulaiset saavat toimia häissä lähinnä yleisönä, "Kolmen tyttären äiti" oli pahoillaan myös siitä, että nykyisenä erojen kultakautena morsiusparin vanhemmatkaan häidin tuskin enää tietävät, mihin sukuun hän lapsensa avioliiton kautta kuuluu.

KIRJOITAJA PUHUI epäilemättä asiaa ja aloin mieltä parannusehdotuksia. Ensinnäkin, itse hääjuhlaan kertyy aivan liikaa paineita, jos perushäämmu-jännityksestä selviämisen lisäksi on ehdittävä päivittää kaikkien sukulaisten kuulumiset ja tutustuttava uusiin.

Tai jos morsiamen äiti ei ole ehtinyt kunnolla tutustua sulhasen vanhempiin, tuntuu epäilemättä ajanhaaskaukselta kuunnella selostuksia siitä, kuinka komeasti tytär tai vävy-poika on polttari-iltana toillut.

MINULLA ON IDEA. Kun hallitus on nyt pidentämässä työuraa, ei liene kohtuutonta vaatia pitenevään työputkeen vastineeksi muutamia henkireikiä. Ehdotukseni onkin, että tulevaisuudessa työnantajat myöntäisivät jokaiselle työkäiselle muutaman vapaa-päivän vuodessa – juhlia varten!

Koska useimmilla työpaikoilla myönnetään vapaa-lähiomaisen hautajaisia varten, tällaisella eleellä ilo nousisi surun rinnalle ja jos asian ilmaisee vähän paatoksellisemmin: juhla arjen. Elämä kuoleman. Jotta hääjuhlatunnelmaa voisi jo etukäteen vapauttaa, ja jotta sukulaiset eivät joutuisi tuntemaan itseään ulkopuolisiksi nuorten kerratessa hääparin vilttejä vuosia, yhden juhlavapaan voisi käyttää niin sanottuihin sukulais- tai tutustumispolttareihin. Siellä viimeistään tulevat anopit, kälyt ja muut voisivat tutustua toisiinsa ja elvyttää vanhan tavan antaa sulhaselle ja etenkin morsiamelle lahjoja korvaamaan puuttuvia tarpeita.

Jos lahjat ennen olivat useimmiten tarvekaluja, pieniä eläimiä tai ruokaa, hääjuhlapaiden seurauksena sukulaisnaiset voisivat lahjoittaa morsiamelle (ja toisinpäin) kaikkein kalleinta mahdollista: päivän, parin aikaa.

JYVÄSKYLÄN
YLIOPPILASLEHTI

Opinkivi, I kerros, huoneet 119–120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
Faksi (014) 260 3928
Sähköposti jylkkari@jyy.fi, nettisivut www.jylkkari.fi
Päätoimittaja Marja Honkonen
010 423 4509, paatoimittaja@jyy.fi
Toimittaja Juha Korhonen
010 423 4510, toimittaja@jyy.fi
Siviilipalvelusmies Riku Suonio (kannen kuva)
010 423 4511, sivari@jyy.fi
Painos 52 000 kpl. Painopaikka I-print Oy,
Seinäjoke, puh (06) 418 6750. ISSN 0356–7362.

Kyynärpäitä myöten ylioppilaskuntaan, mars!

Viimeisimmässä ylioppilaskunnan edustajiston kokouksessa käytiin tiukkaa keskustelua. Yliopiston johtosäännön uudistamisesta? Opiskelijan arjen parantamisesta? Ei nyt sentään. Kokousta puhuttivat viikon päästä alkavat 75-vuotisjuhllisuudet.

Harmillista vain, että vuosijuhlien suuret linjat vedettiin jo viime syksynä, kun samainen edustajisto itse hyväksyi ylioppilaskunnan talousarvion. Silloin vuosijuhlien budjetista taidettiin kuulla yksi lyhyt kommentti.

Vaan sitähän se ylioppilaskuntatoiminta usein on: loputtomia puheenvuoroja, työryhmiä työryhmien jälkeenkin, kiistoja henkilövalinnoista ja suuria puheita tekojen sijaan. Onnettomat broilerit! Ei ole ihme, että mukaan on välillä hankala houkutelua uusia aktiiveja.

Olisi silti väärin syyttää ylioppilaskuntatoimintaa turhaksi jaaritteluksi. Pikkupolitiikoinnin kulissien takana tapahtuu paljon sellaista, josta pitää olla ylpeä: 75 vuoden aikana ollaan rakennettu

ylioppilaskylä, perustettu muutamakin ravintola ja järjestetty loputtomalta tuntuva määrä tapahtumia. Ja saatiinpa samana aikana Suomeen opintotukijärjestelmänkin.

Juhlavuotensa kunniaksi ylioppilaskunta myös kiittää aktiivejaan kunniajäsenyydellä sekä ansio- ja harrastemerkein. Niitä ei myönnä pelkkien työryhmien perustamisesta.

Kiitettujen joukossa on lukuisia sellaisia, joiden näkymättömät kädet ovat ohjanneet opiskelijan

” Pikkupolitiikoinnin kulissien takana tapahtuu paljon sellaista, josta pitää olla ylpeä.”

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

LEHTI – TOTUUS SEURAA PERÄSTÄ

Taloussuutinen muuttui vahingossa film noiriksi

Vesi putosi taivaalta tiiliskivinä. Olin seurannut mustatakkista miestä viikon. Tulitikun liekki valaisi kasvot kuin graniittipatsaan.

Hän käski tuomaan 26 miljoonaa euroa. Pieniä seteleitä ruskeassa kuoressa kaupungintalon edessä olevaan puistoon. Tiputin kuoren sovituuun paikkaan. Mustatakkainen astui katulampun valoon. Pistävät silmät läpäisivät sieluni.

”Sinusta on pelkkää harmia”, murahdin.

Mies naurahti kuivasti.

”Rahoitustarve katetaan valtionosuustulojen kasvulla, Kela-maksun pienentymisellä, vuoden 2009 määrärahoihin tehtävillä säästöillä sekä lisäämällä lainanottoa 26,1 miljoonalla eurolla”, hän luutteli.

Tiesin jo nyt, että tulisin katumaan päätöstä. Tunsin veden valuvan alas sormiani, tippuvan maahan hitaasti kuin keskustalaisen puheenvuoro kuntaliitoskokouksessa.

Totuuden tietotoimisto

lehti.samizdat.info

TOIMITUS
SUOSITTELEE

LOUNASLIPPU (Ilokiveen).

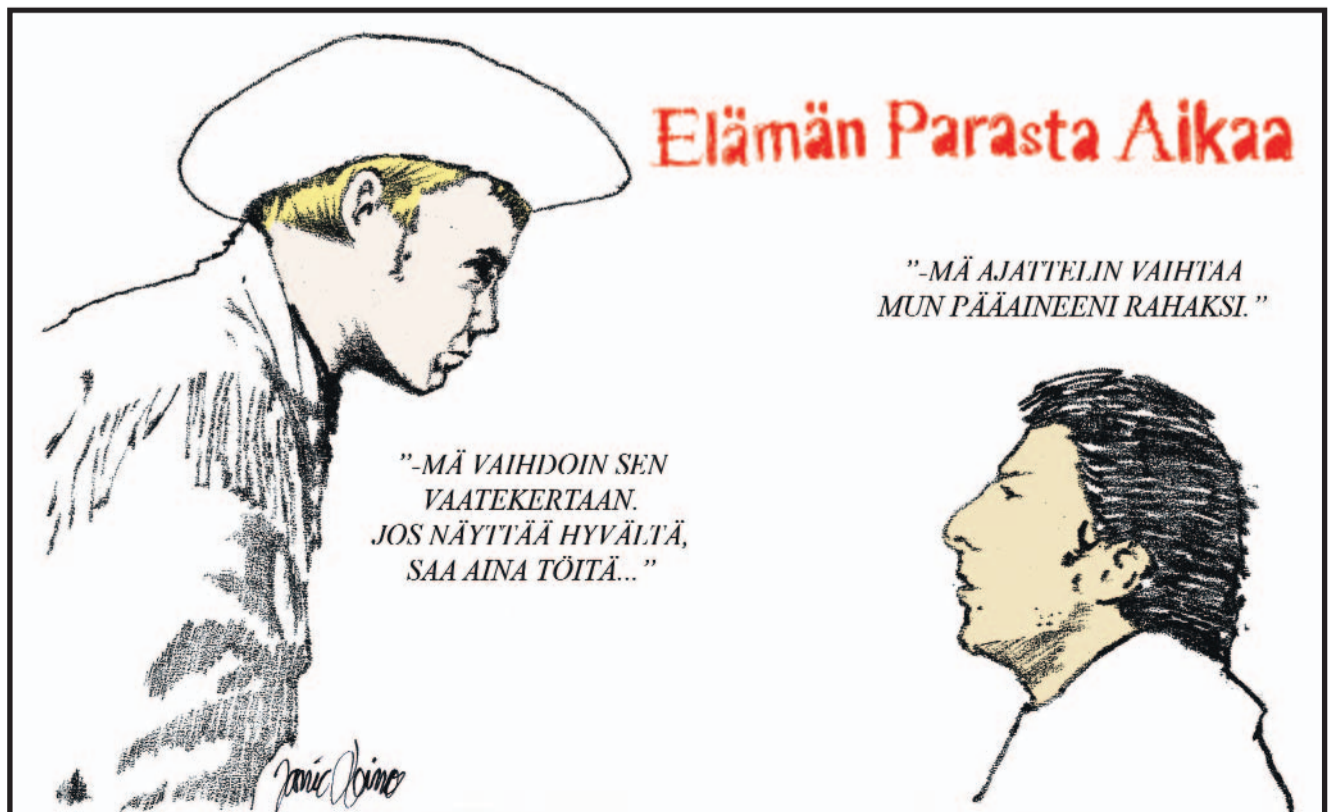
Säästää toisten ruokailijoiden jonotusaikaa, ja lounaan ostajalta jopa vähän rahaa.

LENKKEILY (liikunta).

Jotta pärjää liikunnan opiskelijoille JYYn Cooperin testissä huhtikuussa.

UUTISHUONE (draama).

Jos Raija ja Vesa eivät viimeisissä jaksossa saa toisiaan, tv-maksu on poistettava.

Elämän Parasta Aikaa

”-MÄ AJATTELIN VAIHTAA
MUN PÄÄAINEENI RAHAKSI.””-MÄ VAIHDOIN SEN
VAATEKERTAAN.
JOS NÄYTTÄÄ HYVÄLTÄ,
SAA AINA TÖITÄ...”

Jylkkäri haluaa tietää, mitä opiskelijat ajattelevat. Lähetä mielipide osoitteeseen jylkkari@jyy.fi. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

Opinion on landline phone system in Kortepohja

I am really happy that the General Union Meeting is going to discuss the issue. I hope that many students will come to this exceptional event, especially if they want to keep Kortepohja's landline phone system.

Besides that the landline phone is an economical and eco-friendly form of communication, the most important thing is that when I use a landline phone to call my neighbor, the communication feels different from talking on mobile. Foreigners receive calls from their relatives and friends from abroad, while Finnish students call their neighbors. But what is common is that they use this system for communication. The reason why many Finnish support us is because tenants who live in Kortepohja hardly communicate, basically ignore each

other. The phone network has been one of the few possibilities to maintain some sort of communication and community in the Student Village. Losing this opportunity would be equally dreadful for foreigners and Finns who do not want to feel alienated from their neighbors and friends. I am convinced that there is a place for everything: cars do not substitute trams, even though a shortsighted belief in the omnipotence of cars managed to accomplish the destruction of tracks in various cities. The same applies in communication technology. People do not have to go back to the Stone Age – they should use the latest technology for communication, such as mobile phones, chat programs and online phones. But none of these can substitute a private

phone network within a dormitory or a Student Village.

It is particularly upsetting that the tenants were not informed of the decision. Most people were shocked to hear the news about the shutdown. Anybody can check this by reading the official newsletters from late 2008 to early 2009, in which the shutdown has not been mentioned at all. The Student Union should prepare a plan quickly to save the phone system. An up-to-date, renovated, digital network is not expensive at all, and it would be highly beneficial for Villagers, both foreigners and Finns, whose interests were ignored when the shutdown of the system was decided.

Sandor Klapcsik
PhD student (TAIKU)

IRTOKUVA

MARIA HONKONEN

Kakku maistuu edelleen, vaikka takana on jo neljät mitalikahvit. ”Huippu-urheilijan työnkuva on kyllä laajentunut aikaisemmasta”, kertoo hiihdon MM-kisoista henkilökohtaisen ja viestin pronssimitalit nappanut Matti ”Happo” Heikkinen menestyksen myötä saamastaan julkisuudesta. Jyväskylässä markkinointia opiskelevaa Heikkistä juhlittiin yliopiston ja Pörssi-ainejärjestön mitalikahveilla viime viikolla.

GALLUP

Miten JYY voisi juhlistaa 75-vuotissynttäreitään?

Jussi Mäkitervo,

25, liikunta:

”Varmaan joku paraati voitaisiin järjestää keskustaan. Tai yhteistapahtuma, missä voitaisiin vaikka pelailla. Jyväskylällä semmoisen ehtisi vielä tänä keväänä pitää.”

Maria Marttala,

24, englantilainen:

”Jotkut juhlat voisi järjestää. Ehkä joku musiikkitapahtuma tai konsertti.”

Vesa Rantama,

25, kirjallisuus:

”Tiedän, että vuosijuhlat ovat aika suuret. Ne voisivat olla hillitymmät, ja voitaisiin panostaa enemmän sellaiseen, mihin kaikilla opiskelijoilla olisi vapaa pääsy ilman maksua ja pukupakkoa.”

Sanni Maalehto,

20, psykologia:

”Ehkä jotain bileitä. Jotain semmoista, mihin voisi tulla paljon ihmisiä, ja heille olisi tekemistä. Jotain toiminnallista ohjelmaa siis.”

JYY PÄÄ

Kuinka tarina jatkuu?

VANHAT ESINEET viehättävät itseäni suunnattomasti, pääosin siksi, että huomaan aina mieltäväni niiden ”elämäntarinaa”. Mistä ne ovat tulleet, kelle menneet? Kuka on saanut aikaan tuon lommon ja miksi?

Samanlaisia tarinoita on nähtävissä myös asioissa ja arvostuksissa, jotka nähdään perinteisinä: joku on joskus ponkaisut jonkin asian käyntiin omalla toiminnallaan. Kun syy on tarpeeksi painava, asiasta on muodostunut perinne, joka on aikojen saatossa hioutunut sellaiseksi kuin se nykypäivänä on.

Ei vanha huonekalu eikä perinnekään ole koskaan täysin muuttumaton. Vaikka

ulkokuori muuttuu, olemus pysyy aina samana.

VIIME AIKONA puhe perinteistä, niiden tarpeellisuudesta sekä tarpeettomuudesta on liittynyt enemmän tai vähemmän ylioppilaskuntamme vuosijuhliin, jotka ovat jälleen käsillä. Vuosijuhliin liittyvä perinne nähdään toisaalla tarinana elitismistä ja pönötyksestä. Toisaalla sen katsotaan olevan opiskelijan ehkä jopa ainutkertainen mahdollisuus osallistua arvokkaaseen juhlaan, joka yhdistää häntä kansaopiskelijoihin sekä omaan ylioppilaskuntaan.

Molemmat tahot tietävät, miten tarinaa on aiemmin kerrottu – erimielisyys muo-

dostuukin siitä, miten kertomus jatkossa etenee.

PERINTEITÄ VOI muotoutua kenen tahansa henkilön tavoitteellisesta toiminnasta, mutta ylioppilaskunnassa on vaikea kertoa perinteistä vain yhtä tarinaa. Jokainen meistä lähes 12 000 jäsenestä on ainutkertainen ja omanlaisensa, eikä meitä kaikkia koskevaa yhtenäistä identiteettiä voi siten edes yrittää luoda.

Perinteiden tuntemisen kautta on kuitenkin mahdollista tuntee tietynlaista sosiaalista koheesiota muihin opiskelijoihin. Vuosijuhlat on eräs JYYn kulttuurinen perinne, muttei toki ainoa sellainen. Niinpä

perinnetaistelujen tuoksinassa on muistettava, että ylioppilaskunnan tärkein perinne on kuitenkin aina ollut pyrkimys opiskelijan parempaan huomiseen.

SEURAAVA VIIKKO kantaa oivallisesti nimeä JYYn 75-vuotisjuhlavuosiviikko, eikä juhlinta tällä kertaa rajoitu vain iltapukujuhliin, vaan ohjelmaa löytyy laidasta laitaan. Tule mukaan juhlimaan, ja kirjoita oma sivusi perinteiden tarinaan!

Kirjoittaja on JYYn hallituksen jäsen.

Johanna Pietiläinen

PASKA KOTISEUTU!

Kirjoittajat purkavat traumoja kotipitäjästään – omalla murteellaan.

Ohikulkumatkalla

”HYVINKÄÄ – HYVÄ paikka asua ja kasvaa”. Näin kuuluu 45 000 hengen radanvarsikaupungin slogan, jossa oon saanu asuu ja kasvaa – valitettavasti. Hyvinkää o juureton ja identiteetitön, vähän niinku sitä sun tätä, mut ei mitää kovin paljoo. Ei o jännää murrettu, ei koreilevaa arkkitehtuurii, ei mikään mikä erottais meiat muista. Hyvinkää o liian lähel pääkaupunkiseutuu, et siel olis mitää omii kulttuuriviihdykkeit, mut sit nii kaukana pääkaupungist, et me mitenkää kuuluttais sinne. Rautatieasema tuntuuki määrittävän hyvinkääläisten identiteettiä enemmän ku mikää muu. Meil o Suomen Rautatiemuseo ja rautatieassan kahvila oli iha eka koko Suomessa. Hyvinkää o monille tuttu vaan lähijunan kaiuttimista, jost särähtää poistumisen merkiks kuulutus ”Hyvinkää – Hyvinge”.

Mun ystävä ketä tuli ensimmäist kertaa Hyvinkäälle, totes ettei oo ikin nähny nii rumaa kaupunkii. Enkä mä kyl yrittäny mitenkään puolustella. Kaupungist huokuu harmaa ja etänen fiilis, ja assalt tervehtii ekaks funkksirakennuksen tilalle rakennettu Mäkkäri. Siin o kulttuurihistoriaa esiteltävän kultuses M-kirjaimes.

Mut oha Hyvinkääl sit myös hyviiki juttui. Tai on ainakin ollu, niinku puhdas ilmasto, jota tultii haistelee aika kaukaaki. Ja **Helene Schjerfbeckin** asunu Hyvinkääl. Nykyää Hyvinkään o löytäny lapsiperheet idyllisine omakotitaloalueineen, jotka näyttää iha legokylältä junast katottuna. Kyl mäki kirmasin lapsena metissä ja pelloilla, aina o luonto ollu lähel junaradan liiksäks. Tärkee osa kaupunkii o myös Jussari, kaltsit ja nurtsi, koska siel joku teini on joskus perjantai-iltansa bykiny.

Ja eka varma kesän merkki on se, kun jengi kiesaa pitkin sitä yhtä ainoota tietä, edes takas amisautoillaan luukuttaen Darudee täysillä. Kait mä voisin sanoo et se on iha hyvä paikka asuu – pääseehän sielt aina pois.

Sara Kärpänen

Kirjoittaja pitää junassa matkustamisesta ja kärsii viha-rakkaussuhteesta kotikaupunkiaan kohtaan.

True love waits?

Vessaraadissa karu tulos: himpun yli puolet vastanneista ei ole käynyt sukupuolitauteitesteissä – ikinä.

YLIOPIPPILASTALO Ilokiven yläkeran kahdessa vessakopissa tiedusteltiin toissa viikolla ”Oletko käynyt sukupuolitauteitesteissä?”

Naisten kopissa kyllä-ruutuun rastin oli laittanut 42 vastaajaa ja en-ruutuun 44. Miesten puolella vastanneita oli vähemmän, mutta tulos hyvin samansuuntainen: testeissä rasti käyneensä kymmenen vastaajaa, ei-testattuja oli 14.

LAPPUIHIN kirjoitetuissa kommentteissa – yhtä lailla miesten kuin naisten puolella – testeissä käymättömyyttä perusteltiin pääasiassa avioliitolla.

”Kun toteuttaa sp.elämänsä avioliitossa oman puolison kanssa ei ole pelkoa sp.taudesta tai tarvetta sp.testeihin.” (mies)

”Säästyy paljolta, kun jaksaa odottaa sitä oikeaa!” (nainen)

”Niin, seksi kuuluu vasta avioliittoon!” (nainen)

”True love waits!” (nainen)

Edelliset kommentit tosin keräsivät ympärilleen paljon vastakommentteja. Ja naisten vessassa niistä alkoikin vireä lestadiolaiskeskustelu:

”Lestadiolaisetko näissä vessoissa vain käy? Entäs normaalit ihmiset?”

”Juu, me olemme aivan normaaleja ihmisiä.”

”Onko kaavaa, jolla laskea tämä normaali?”

”Pitäis varmaan ollut käynyt. Ja jeesustelu ei auta mitään T: normaali-

VESSARAATI

● Jylkkäri teippaa kevään ajan viikotain yhteen kaupungin julkiseen vessakoppiin gallup-kyselyn. Jos kyseessä ei ole unisex-vessa, kiinnitämme sekä naisten että miesten puolelle omat plakaatit. Mielipteensä voi kertoa rasti ruutuun -periaatteella ja kirjoittaa viereen näkemyksensä asiasta. Raadin tuomio kerrotaan aina seuraavassa Jylkkäriässä.

li ihminen”

”En ole lestadiolainen, mutta odotan silti avioliittoon (seksin aloittamista), mutta ei mulla mitään sukupuolitauteitestejä vastaan ole.”

”Ei ole tarvinnut käydä, kun ei ole ollut ketään, joka olisi tartuttanut. T: ei-lestadiolainen (selvennykseksi niille, jotka elävät omissa kummallisissa kuvitelmissaan).”

MUUTAMA VASTAAJISTA kirjoitti lappuun kokemuksistaan. Prinssi kun ei aina tulekaan valkealla ratsulla ja kosi.

”Entäs jos se oikea ei ole testannut itseään ja kantaa tautia?” (nainen)

”Olen käynyt ja tauti todettiin.” (nainen)

”Just kävin. Poikaystäväällä todettiin kondylooma...:(” (nainen)

YKSI NAISVASTAAJISTA kertoi luovuttavansa verta neljä kertaa vuodessa ja saavansa tietonsa sen perusteella. Toinen taas muistutti,

Mies

että ennen piti käydä hiv-testissä aina kun haki pitkää viisumia Venäjälle. Kolmas taas kertoi, että ”tietääkseni e-pillereitä hankkiessa on pakko käydä ja on se fiksuakin!”

Omasta tahdostaan testeissä käyneet kuvailivat etenkin tulosten odottelua jokseenkin jännittäväksi.

”Varmuuden vuoksi kävin. Vaikka ei ollut syytä epäillä tartuntaa, niin kyllä tulosten odottelu kuumotti. Jälkeenpäin tuli helpotunut olo. Parisuhde on hyvä aloittaa puhtaalta pöydältä.” (mies)

”Menin testiin, luulin, että ne otetaan virtsasta, mutta hoitsu tulikin paikalle pumpulipuikon kanssa. Auts!”

”Se oli joku kontrolli, johon gyne laittoi, kun oli vakikumppanista erottua ollut yhenillanjuttuja.” (nainen)

KOMMENTOINEISTA vain kolme otti puheeksi kondomin.

”Eka kerta tuli ilman suojaa soihittua. Piti sit myöhemmin varmistaa...” (mies)

”Käytän kumia. Jos se ei riitä (kestäessään ehjänä) loppuu usko länsimaiseen lääketieteeseen. Suutelu ja muu koskettelu ei kuulu seksiin.”

”Kuuluu jokaisen ihmisen perusasioihin pitää huolta omasta terveydestään ja siitä, ettei välitä eteenpäin mitään. Kondomi ei auta suuseksissä ja ajatusmalli ’ei minulle nyt mitään tule’ on äärettömän vastuuton ja lapsellinen. Pitäkää huolta itsestänne.”

VASTAAJISTA VAIN yksi mies oli ihan pihalla. Haussa oli testauspaikkojen lisäksi se, mistä seksiä ylipäänsä saa.

”Misä voi käyä? En harrasta seksiä. Ei saatana irtoa.”

Jonna Rusanen

RIKU SUONIO

JÄLKI KIRJOITUS

Kurjuuden keihäsmatkalaiset

ISTUIN HIKISENÄ ja mutaisena ecuadorilaisessa viidakkovessassa ja tuijotin seinällä roikkuvaa isoa hämähäkkiä kun sain oivalluksen: minähän olen aivan kuin Janne ja Katri! Janne ja Katri eivät ole tuttaviani, vaan fiktiivisiä hahmoja **Johanna Vuoksenmaan** ohjaamassa elokuvassa *Nousukausi*. Elokuvasa menestyyvä ja vakavarainen nuoripari haluaa kokea jotakin ikimuistoista, ja lähtee elämysmatkalle Jakomäkeen nähdäkseen ja kokeakseen, miten köyhät ja työttömät elävät.

AIKANAAN NAUROIN, kauhistelinkin elokuvan absurdia ideaa. Eihän tuollaista voi tapahtua, ajattelin. Kunnes sitten syksyllä 2008 minä, hyvin alkanutta työuraa luova, tuore FM

matkustin Ecuadoriin raivaamaan ryteikköä machetella, istuttamaan yucaa ja tekemään muita ”oikeita töitä” köyhän ecuadorilaisperheen maatilalle. Minulle ei maksettu mitään, minä maksoin kaikesta.

HALUSIN NÄHDÄ miten ecuadorilaiset elävät, tutustua erilaiseen kulttuuriin ja oppia espanjaa. Nousukauden henkilöistä minut erotti se, että statukseni ei ollut vain turisti, olin vapaaehtoistyöntekijä. Minulla oli myös aito halu auttaa, vaikka yhden länkkärin työpanoksella ei tietenkään ole suurta merkitystä kehityksmaan ongelmavytyhdissä.

Yhteistä minulla, Jannella ja Katrilla oli se, että tavallinen turistimatka ei olisi tyydyttänyt

eksotiikan- ja kokemustennälkää, ja tavallisen turvallisen, puitteiltaan mukava arki oli synnyttänyt minussakin epämääräistä ahdistusta, johon liittyi ripaus huonoa omaatuntoa siitä, että minulla oli kaikki hyvin.

MINÄ, JANNE ja Katri emme ole yksin. Ecuadorissa tapasin useita ihmisiä, jotka olivat hetkeksi jättäneet työnsä, opiskelunsa ja keskiluokkaisen arkensa kituuttaakseen muuttamaan dollarin päiväbudjetilla ja tehdäkseen raskasta työtä ilmaiseksi kaukana kotoa.

Suuri osa suomalaiskavereistani varmasti valitsisi mieluummin tiukan budjetin reppumatkan kehitysmaahan kuin kaikki mukavuudet sisältävän pakettimatkan hyvinvointivalti-

oon, vaikka joku muu maksaisikin lennot. Kurjuuden viehätystä ja kokemustennälästä on raikieämpiäkin esimerkkejä kuten turisteille suunnatut retket Etelä-Afrikan slummeihin.

VAIKKA TOISEN kurjuuden kääntäminen bisnekseksi onkin ajatuksena raju, toisten ihmisten köyhyteenhän toisten hyvinvointi usein rakentuukin. Muun muassa siksi pään nostaminen pullamössöstä ja oman elämänsä Jakomäen etsiminen ei ole hullumpi idea.

Hanna Antila

Kirjoittaja on juuri työelämään siirtynyt FM.

Afganistanilaistomittaja Sayeda Mojgan Mostafavi vieraili Jyväskylän yliopistolla Unifemin järjestämässä tapahtumassa marraskuussa.

Äänekäs nainen

Kun puhutaan Afganistanista, useimpien mieleen tulee sota, naiset burkhissaan ja al-Qaida. Mediasta saatu kuva on sirpaleinen. Toimittaja Sayeda Mojgan Mostafavi uskoo, että tasa-arvo toteutuu Afganistanissa vain, jos naiset saavat äänensä eetteriin.

”MEILLÄ ON vielä pitkä matka todelliseen sukupuolten väliseen tasa-arvoon”, toteaa afganistanilainen naisasiain apulaisministeri, toimittaja ja journalistiikan professori **Sayeda Mojgan Mostafavi** puhuessaan täydelle yliopistosalille. Mostafavin mukaan naisten ääntä ei ole saatu kuuluville Afganistanin jälleenrakentamisessa.

”Taliban-hallinnon naisia alistanut aika ja sotien seuraukset näkyvät edelleen – ennen kaikkea juuri naisten elämässä”, talibanien vallan ajan maanpaossa Iranissa viettänyt Mostafavi lataa.

Ongelmana on se, että vaikka presidentti **Hamid Karzain** hallituksen säätämien lakien mukaan naiset ja miehet ovat tasa-arvoisia, ei tasa-arvo toteudu

käytännössä. Tytöt naitetaan edelleen huomattavasti nuorempina kuin lain sallimassa 16 vuoden iässä. Tyttökouluja poltetaan. Edelleen on myös voimassa laki, jonka mukaan nainen voidaan lähettää vankilaan kärsimään tuomiota rikoksen tehneen sukulaismiehen sijasta.

Räikeimmin naisten oikeuksia rikotaan maaseudulla, jossa kyläyhteisön miehet toimivat tuomareina ja jossa noudatetaan islamilaista sharia-lakia.

”Maaseudulla naiset eivät tiedä oikeuksiaan. He ovat täysin pimennossa siitä, millaisia lakeja hallitus on säätänyt”, Mostafavi valottaa.

RATKAISU SUKUPUOLTEN tasa-arvoon löytyy turvallisuudesta ja koulutuksesta, Mostafavi uskoo. Jälkimmäisen osalta on tapahtunut edistystä, ovathan tytöt nykyään yhtä lailla oikeutettuja koulutukseen. Hallitus panostaa myös vanhempien naisten opetukseen, ja lukutaidottomuus on tipunut 30 prosenttiin. Näiltä osin tasa-arvo vaikuttaa siis toteutuneen.

”Ongelma ei ole siinä, etteivätkö tytöt pääsisi kouluun. Ongelmana on se, etteivät perheet kannusta tai edes salli

tyttöjen jatkaa opintojaan”, Mostafavi tuhahtaa.

Hänen mukaansa naiset ja miehet eivät ole samanarvoisessa asemassa korkeakoulutuksen suhteen.

”Ja miten me voisimmekaan olla, jos emme ole yhtä lailla koulutettuja?”

Esimerkiksi Kabuln yliopistossa Mostafavin oppilaista neljä 15:stä on tyttöjä. Vaikka yleinen mielipide on muuttunut, monet uskovat edelleen, että naisten paikka on kotona. Jos perheet kannustavatkin tyttöjä hankkimaan korkeakoulutusta, heille suositellaan naisille soveliaita ja turvallisia ammatteja.

TOISAALTA MOSTAFAVI ymmärtää perheiden huolen.

”Naistoimittajan on välillä mahdollista harjoittaa ammattiaan. Nainen ei voi liikkua iltaisin ulkona tekemässä juttuja, eikä hän siten pysty olemaan siellä, missä tapahtuu”, hän kertoo.

”Vaikka yli kolmekymmentä vuotta kestänyt sota on takana, ei se vielääkään ole täysin ohi. Edelleenkin joka päivä jossain päin Afganistania räjähtää”, Mostafavi muistuttaa turvallisuudesta ja kapinallisryhmitymien ja hallituksen eripurasta.

Toivottomaksi Mostafavi ei kuitenkaan aio ryhtyä. Monien muiden tavoin hän panee toivonsa siihen, että hänen itsensä tavoin maanpaossa olleet ja muualla koulutetut palaavat rakentamaan demokraattisempaa

Afganistania.

Mostafavi luottaa myös median voimaan. Niin kuin taiteen, myös median kautta voidaan saada naisten asiat julkisuuteen.

”Naisten ääneen tai kasvoihin ei ole Afganistanissa totuttu. Yleisö ei ole valmis kuulemaan naisten epäoikeudenmukaisesta kohtelusta, polttamisista ja raiskauksista. Ei vielä.”

Hän kuitenkin uskoo, että mitä enemmän näitä vääryyksiä saadaan tuotua esiin mediassa, sitä varmemmin niistä päästään käymään keskustelua myös yhteiskunnallisella tasolla.

”Afganistanin ääni on kuitenkin aivan yhtä lailla naisten ääni.”

Ann-Mari Huhtanen

FAKTA

● YK:n alainen Suomen UNIFEM on tukenut naisten oikeuksia edistävää toimintaa Afganistanissa vuodesta 2002 alkaen.

● Järjestö keskittyy Afganistan-hankeessaan parantamaan naisten asemaa muun muassa tukemalla Afganistanin naisasiain ministeriötä, pyrkimällä vahvistamaan naisten yhteiskunnallista osallistumista ja kehittämällä naisten taloudellista turvaa.

● Afganistan-hankkeen varainhankinnalla on aiempina vuosina perustettu esimerkiksi naistenkeskuksia, joissa tarjotaan muun muassa luku- ja kirjoitusopetusta.

● Tällä hetkellä Suomen UNIFEM kouluttaa oikeudellisia neuvoja maaseudun naisten tueksi.

● Muita Afganistanissa toimivia järjestöjä ovat muun muassa AWN (Afghan Women Network), AIHRC (Afganistan Independent Human Rights Commission) ja AINA.

Piia-Maria Vidgren ja Anni Wallenius puurtavat vapaaehtoisina muuttaakseen yliopistonsa reiluksi. Molemmat ovat myös kehitysyhteistyövaliokunnan aktiiveja.

Repäise korkeakou

Teksti: Piia-Maria Vidgren
Kuva: Riku Suonio

Suomessa kaupungit ja seurakunnat puuhaavat Reilun kaupan kampanjaa. Milloin kotimaiset korkeakoulut ovat valmiita sitoutumaan reilun kaupan kampanjaan?

Suomessa ei ole vielä yhtään Reilun kaupan korkeakoulua, mutta kiinnostus on herännyt. Säännölliset Reilun kaupan maistatukset ovat olleet jo muutaman vuoden ajan arkipäivää korkeakouluissa, erityisesti opiskelijakuntien teemapäivinä ja Reilun kaupan viikoilla.

Monet opiskelijajärjestöt olisivat jo valmiita reiluksi. Kysymys kuuluu, löytyykö korkeakoulujen johdolta tahtoa ottaa kantaa oikeudenmukaisemman maailmankaupan puolesta?

Suomen Reilun kaupan edistämisyhdistys (RKE) muotoili kriteerit suomalaiselle Reilun kaupan korkeakoululle keväällä 2007 Åbo Akademin opiskelijoiden aloitteesta. Suomalaiskriteerit on muotoiltu Iso-Britannian mallin mukaan. Vaatimukset ovat samat yliopistoille ja ammattikorkeakouluille. Kriteerien tarkoitus on olla pitemmän tähtäimen ohjenuorana ja taata jatkuvuus Reilun kaupan edistämiseksi korkeakoulussa ensimmäisen kampanjan jälkeenkin.

Jotta korkeakoulu voisi kutsua itseään reiluksi, on sen tarjottava kaikissa ravintoloissaan ja kahviloissaan Reilun kaupan tuotteita. Lisäksi kaikissa korkeakoulun ja ylioppilaskunnan tai opiskelijakunnan kokouksissa on tarjottava Reilun kaupan kahvia ja teetä. Korkeakoulun edustajista ja opiskelijoista on muodostettava kampanjan ohjaustyöryhmä. Työryhmän tehtävänä on kirjoittaa korkeakoululle Reilun kaupan edistämistä strategia ja valvoa sen toteutumista säännöllisin kokouksin. Korkeakoulun on myös tiedotettava Reilusta kaupasta opiskelijoilleen ja henkilökunnalleen, sekä osallistuttava kerran vuodessa Reilun kaupan viikoihin.

Reilun kaupan korkeakouluksi ryhtyminen tarkoittaa selkeää sitoutumista Reilun kaupan edistämiseen. Tämä edellyttää kannanottoa asian puolesta aina korkeakoulun ylimmältä johdolta asti. Suomalaisissa korkeakouluissa kampanja-aloite tulee todennäköisesti opiskelijoilta – useim-

mat ylioppilaskunnat ja opiskelijakunnat olisivat jo valmiita saamaan arvonimen.

Reilun kaupan edistämisyhdistyksen projektipäällikkö **Sonja Vartiala** näkee Reilun kaupan edistämisen luontevasti opiskelijalähtöisenä toimintana, mutta korostaa hyötyä korkeakoulun näkökulmasta.

”Korkeakoulujen tulisi nähdä toiminta Reilun kaupan puolesta mahdollisuutena profiloitua. Nyt kun kestävän kehityksen kysymykset ovat jatkuvasti esillä, näkyminen Reilun kaupan yhteydessä toisi korkeakoululle positiivista julkisuutta.”

Vartiala mainitsee, että Reilun kaupan puolesta kampanjoineet kaupungit ovat saaneet myönteistä medianäkyvyyttä. Kyse ei ole vain opiskelijaktivismista, vaan suuretkin toimijat ovat ottaneet Reilun kaupan periaatteet omikseen. Tästä selkeän esimerkin ovat antaneet kansainväliset suurkaupungit: Reilun kaupungin arvoniemeä kantavat muun muassa Lontoo, Bryssel, Dublin ja Rooma.

Vartiala muistuttaa, että Reilun kaupan tuotteista tehdään myös suurtalouskeittiöille sopivia versioita. Laitoskeittiöiden tarpeet on huomioitu esimerkiksi kahvin jauhatusessa ja pakkauskoossa, ja reiluja tuotteita tulee valikoimiin myös koko ajan lisää.

Valtakunnallinen kampanja suomalaisten reilujen korkeakoulujen puolesta käynnistyy syksyllä 2009 Reilun kaupan viikkojen yhteydessä. RKE:n tavoitteena on lanseerata kampanja Suomen ensimmäisen Reilun kaupan korkeakoulun arvoniemen myöntämisen yhteydessä. Vartialan mukaan kampanja Tampereen yliopistolla on päässyt jo hyvään alkuun ja saanut kannatusta yliopiston ylimmältä johdolta asti. Lisäksi asiaa on pyöritelty muun muassa Joensuussa. Mitä vastaa haasteeseen Jyväskylän yliopisto?

JYYn kehitysyhteistyösektorilla on käyty keskustelua aiheesta jo viime keväästä. Projektista innostuttiin keh-

valiokunnan kokouksessa ja kampanjakoordinaattorit ovat käyneet tapaamassa yliopiston ja Sonaatin johtoa.

”Toistaiseksi johto ei ollut valmis tekemään päätöksiä suuntaan tai toiseen, vaan toivoivat kannanottoja Reilun kaupan puolesta laitoksilta ja tiedekunnista. Nyt pyrimmekin tiedottamaan laajemmin laitoksille ja kouluttamaan esimerkiksi ainejärjestöjä ja hallinnon opiskelijaedustajia”, kertoo **Anni Wallenius**, toinen JYYn kampanjakoordinaattoreista ja vuoden 2008 hallituksen kehitysyhteistyövastaava.

Jyväskylän yliopisto reiluksi! -kampanja lanseerataan käyntiin kehitysyhteistyöviikon yhteydessä kaikille avoimessa infotilaisuudessa tiistaina 17.3. Tarjolla on tietoa, argumentteja ja konkreettiset keinot vaikuttaa. Jyväskylä on yhä mukana kilpailussa Suomen ensimmäiseksi Reilun kaupan korkeakouluksi.

Kirjoittaja on toinen JYYn Reilun kaupan korkeakoulu -kampanjan koordinaattoreista.

lusi reiluksi

panjoita jo täydellä teholla.
lumpaan maailmaan?

Reilun kaupan historia

AJATUS REILUN KAUPAN korkeakoulusta sai alkunsa Iso-Britanniassa, missä aktiivinen toiminta Reilun kaupan edistämiseksi on etenkin opiskelijoiden keskuudessa vilkasta.

Vuonna 2003 Iso-Britannian Oxford Brookes -yliopisto sai ensimmäisenä maailmassa Reilun kaupan korkeakoulun arvonimen. Sitten yli 70 brittikorkeakoulua on liitetty listaan. Saarivaltiosta liikkeelle ovat lähteneet myös kampanjat reilujen kaupunkien ja seurakuntien puolesta.

Suomessa Utajärvi sai jo vuonna 2004 Reilun kunnan arvonimen ja Reilu kaupunki -kampanjan käynnistettyä

keväällä 2008 listaan on liitetty Tampere ja Pori. Parhaillaan reiluuden puolesta kampanjoidaan mm. Helsingissä, Turussa, Kotkassa ja Jyväskylässä. Reilun kaupan puolesta liputtavia kaupunkeja on maailmalla jo 630. Listasta löytyy myös isoja, kansainvälisesti merkittäviä kaupunkeja kuten Lontoo, Bryssel, Rooma ja Dublin.

Reilun kaupan periaatteisiin kuuluvat muun muassa se, että kehitysmaiden viljelijät ja työntekijät saavat oikeudenmukaisen korvauksen, lapsityövoiman hyväksikäyttö on kielletty, kaikkien tuotteiden alkuperä tiedetään ja tuotteiden valmistuksessa on tiukat, kestävä kehitystä tukevat ympäristömääräykset.

Labelling. Organisations International (FLO) perustettiin kansainvälisten standardien luomiseksi.

● 2000 ensimmäiset Reilun kaupan kaupungit nimettiin ja seurakuntien kampanjat alkoivat.

● 2003 nimettiin ensimmäiset Reilun kaupan korkeakoulut.

FAKTA ● 1950-luvulla vaihtoehtoisten kauppajärjestöt ja maailmankaupat aloittivat toimintansa.

● 1980-90-lukujen vaihteessa ensimmäiset Reilun kaupan tuotemerkit tulivat kauppoihin ympäri Eurooppaa.

● 1997 perustettiin kattojärjestö Fairtrade

Ohjelma / schedule

JYYn kehitysyhteistyöviikko
16.–20. maaliskuuta

MAANANTAI / MONDAY 16.3

Luento / Lecture: Pilvi Taipale, tiedottaja, Suomen UNIFEM

Fennicum 205 klo 15.00–16.00

Naisten taloudelliset ja poliittiset oikeudet, naiset ja media.

Luento / Lecture: Ilkka Lehdonmäki, toimittaja

Blomstedt klo 16.30

Lapsityön problematiikka, lapsiprostituutio.

TIISTAI / TUESDAY 17.3

Reilun kahvin maistatus / Fair trade coffee tasting klo 12–14, Ilokivi upstairs

Reilu yliopisto / Fair University klo 16.30–18.30, Ilokivi upstairs

Reilun kaupan edistämisyhdistyksen projektikoordinaattori Sonja Vartiala alustaa Reilun kaupan periaatteista ja pian myös valtakunnallisesti käynnistytävästä Reilu yliopisto -kampanjasta.

The Subcommittee for Development and Cooperation launches a campaign for Fair Trade University of Jyväskylä. The event will be held in Finnish. Further information in English is available in the Subcommittee.

Kampus Kino Darjeeling Limited klo 19, Ilokivi downstairs

Kampus Kino esittää Wes Andersonin elokuvan Darjeeling Limited. Ennen elokuvaa esitetään lyhytelokuva Hotel Chevalier. Liput 4e / 5e.

The movie theater Kampus Kino presents Wes Anderson's film Darjeeling Limited. The night starts with the short film Hotel Chevalier. Tickets 4e / 5e.

KESKIVIikko / WEDNESDAY 18.3

Intia-lounas / India lunch klo 11–16, Ilokivi

Intia-lounas Ilokiivissä keskiviikkona klo 11–16. Yksi ruoka maksaa 2,80 e ja kahdesta muusta ruoasta voi vapaaehtoisesti maksaa enemmän.

Luento / Lecture, Maippi Tapanainen, toimittaja klo 16.30–18.30, Blomstedt

Kehitysmaat mediassa, media kehitysmaissa.

Intia-ilta / India evening klo 19, Opinkivi

Intia-illassa luvassa muun muassa tuoretta videomateriaalia JYYn kehitysyhteistyöprojektista Intian Brahatpurista sekä pieni perehdytys Sahaja-joogaan ja henna-tatuointien saloihin. Lisäksi tarjolla on intialaista ruokaa ja juomaa.

TORSTAI / THURSDAY 19.3

Kepa training, Matti Cantell, training coordinator klo 10–14, Lyhty

Awareness-raising, development and ideas about the Globe/world! The training aims to encourage participants to recognise the importance of using and identifying appropriate use of images and messages in their own activities as well as in the communication more generally.

International Bazaar, klo 18–21, Ilokivi upstairs

PERJANTAI / FRIDAY 20.3

Panel Discussion, klo 16–18, University Library café

HULINAKLUBI

Hulinaklubi, klo 21–03, Ilokivi

Tanssia ja hulinointia lain sallimissa rajoissa sekä perinteinen musavisa. Dance party.

Mikrolainan turvin pois louhokselta

JYY suunnittelee uutta kehitysyhteistyöhanketta Intiaan. Projektin avulla halutaan parantaa työoloja ja kasvattaa paikallisten naisten itseluottamusta.

BIJOLIYAN ALUE Rajasthanin maakunnassa Intiassa on maaperältään kuivaa. Suurin osa köyhän alueen ihmisistä työskentelee valtavalla kivilouhoksella, missä työ on raskasta. Erityisesti se vahingoittaa naisten terveyttä, sillä heidän tehtävänsä on hakata kiviä pieniksi. Työolosuhteet ovat muutenkin huonot ja työntekijöille kuuluu yksi vapaapäivä kuukaudessa.

JYYN UUSI kehitysyhteistyöhankkeeseen aiotaan aloittaa juuri Bijolijyan alueella alkuvuodesta 2010. Tällä hetkellä työsetään rahoitushakemusta. Kumppanijärjestö on vuonna 1972 perustettu Bal Rashmi Society, joka perustajansa **Alice Gargin** johdolla toimii köyhien, alempikastisten, kastittomien, naisten ja orpolasten hyväksi.

Järjestöllä on vaikuttava määrä toimintaa ympäri Rajasthania. Yhteistyökumppaneihin lukeutuu muiden muassa UNICEF.

Kolmevuotiseksi suunnitellussa hankkeessa on mukana 98 kylää. Tavoitteena on saada alempiin kasteihin kuuluvat, kastittomat ja erityisesti köyhät naiset ymmärtämään oikeuksiaan, mutta myös mitä he itse voivat tehdä oman ja lastensa terveyden, elintasonsa ja sosiaalisen asemansa kohentamiseksi.

Bijolijassa Intiassa naiset kerääntyvät kokouksiin kuulemaan siitä, mihin mikrolainoja voi saada. Lainoja myönnetään vähävaraisille muun muassa kotien kunnostamiseen ja kotieläinten hankintaan.

HANKKEESEEN KUULUU myös mikrolainakomponentti. Lainoja voivat saada köyhät naiset pienyrityksen perustamista varten, Bijolijassa aluksi todennäköisesti vuohtien kasvatukseen. Mikrolainojen myötä naiset toivottavasti pääsevät pois louhokselta. Naisten aseman kohentamiseksi mikrolainat ovat

erittäin hyvä keino myös siksi, että oman rahan ansaitseminen lisää naisten itseluottamusta, mutta muuttaa myös miesten suhtautumista heihin.

MIKROLAINOJEN toimivuuden voi huomata kylissä, joissa Bal Rashmi on jo järjestänyt hankkeita. Kun Bijolijassa naiset ovat ar-

koja ja monilla heistä on rikkinäiset vaatteet sekä raskaan työn kovevattamat halkeilleet kädet, toisissa kylissä naiset ovat avoimia, uteliaita ja huomattavasti paremmin pu-kutuneita.

Bijolijassa naisia piti pyytää puhumaan kovempaa, mutta näissä muissa kylissä heitä piti pyytää ole-

maan välillä hiljaakin. Pienetkin projektit voivat saada aikaan valtavia eroja.

Katja Bågman

Kirjoittaja on JYYn uuden kehitysyhteistyöhankkeen koordinaattori, joka vieraili Intiassa ulkoministeriön tukemalla hanke-suunnittelumatkalla.

Self-identity and the unknown "other"

I DON'T WANT to replay the same old tune about the stereotypes. Everybody knows, what the word means, but does everybody know the background of this concept and the reasons what it stands for. If we really want to break stereotypes, it's vital to understand their function and meaning to collective thinking.

REGARDLESS OF cultures, different societies have always tried to form their own identity on the basis of what they don't represent. Communal self-reflection has needed "the other", which is used to set against with the self-identity. The "otherness" is based on necessary interdependence, which is natural to human thinking. The "other", which is our opposite and to whom we are focusing the juxtaposition, is paradoxically also the lifeline to our own exis-

tence and identity.

If our identity is based on the "otherness", breaking the stereotypes means also breaking our own identity base. Are we facing the threat of identity vacuum, the feeling of emptiness and identity crisis? How have we ever ended up to this situation and how should we settle this existential dilemma?

THE WORLD IS living in imaginary societies, which are based on collective experiential. This experiential is maintained by collective narratives. These narratives have developed for collective self-identification and they are, on one hand, based on to "otherness", but on the other hand they are reinforcing already existing images about ourselves and about the "other".

Imaginary societies are narrative structures, which are founded and build up again and again. People are socialised to this continuous story and they are also a part of regenerating and modifying it.

Stories are a part of historical narrative combined with some elements that are supporting the objective. One of the most important factors in these stories is that they rise up feelings, which transform into stereotypes, when time has passed enough. Artificial differences between people help some people to consolidate their thoughts and enable to live through something called collectiveness.

BECAUSE OUR identity is based on "otherness", our own identity is how we have seen the other. The identity of the other can be mo-

re familiar than self-identity, because it's self-made and the self-identity can be farther, because it's due to somebody else's behaviour. While studying the weird and unknown "other", one can learn more about one's own self-identity. Self-identification needs the knowledge about the own collective story, but also the counterpart vision about ourselves, because we are too near to ourselves to do fundamental self-evaluation.

JYY's development cooperation week offers plenty of views about us. Challenge yourself, but I warn you, this experience can change our attitudes permanently.

Touko Aalto

Pelimannin kappaleet olivat ihan hanurista.

KULTTUURI

Pönötyksen lyhyt oppimäärä

Vuosijuhlissa voi rentoutua, kun on edes joku käsitys siitä, mitä tekee. Jylkkäri kertoo, miten jäykistellään oikein.

VUOSIJUHLA-ASUNA on miehillä tumma puku tai frakki, naisilla pitkä iltapuku.

MIES VOI yhdistää vuosijuhla-asuun halutessaan silinterin, mutta ylioppilaslakit saavat olla vain airueiden päässä. Lakin ulkoilutuskausi alkaa vasta vapusta. Vuosijuhlissa on tapana myös taitella lautasliinoista korvia.

VUOSIJUHLILLA lauletaan: JYYn perinteisiin kuuluvat muun muassa juhlan avaava *Keski-Suomen kotiseutulaulu*, ruokailun aloittava *Helan går* ja juhlan päättävä *Gaudeamus Igitur*. Sanat löytyvät ohjelmavihkosta. Halutessaan vieraat voivat myös ehdottaa lauluja.

ILTAAN KUULUU myös puhe naiselle, jonka jälkeen miehet esittävät serenadin *Niin minä, neitonen, sinulle laulan* ja ojentavat naisille ruusut. Ruusut tarjoaa talo. Jos puhe ja laulu kel-

paavat, naiset vastaavat omallaan. Tiedetään kuitenkin käyneen myös niin, etteivät naiset ole lauluun vastanneet.

SKOOLAAMINEN vedellä ei ole etiketin mukaista ja sen uskotaan tuottavan huonoa onnea – paitsi laulettaessa vedessä. Skoolatessa laseja ei tarvitse kilitellä, vaan hienostunut kohotus riittää.

PÖYDÄSTÄ EI sitsien tapaan saa poistua kuin vuosijuhlanmestarin ilmoittamilla konferenssitauoilla. Tuolloin miehet käyvät naistenhuoneessa ja naiset miestenhuoneessa. Yksittäiset pöydät voivat pitää halutessaan omia minikonferensseja esimerkiksi pöydän alla.

PARHAITEN JUHLISTA selviää matkimalla sitä naapuripöydän kaveria, joka näyttää osaavan asiansa.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

JYYn vuosijuhlat 28. maaliskuuta Hotelli Rantasipissä.

Yliopisto kokoontuu jutustelemaan

Allianssin alaisuudessa oleva kasvuyrityslaboratorio Global Venture Lab kokoaa yliopistolaiset keskustelemaan tulevaisuudestaan ja ideoimaan työllistymistä JYU Talks -tapahtumiin.

Avausilta ja neljä eri tiedekunnille järjestettävää tilaisuutta pidetään

kaikki Ilokivessä. 23. maaliskuuta kello 17.30 alkavaan ensimmäiseen tapahtumaan on tulossa myös julkisivieraita: **Martti Syrjä** ja **Erja Häkkinen** kertovat kokemuksistaan Madagascariassa tuulimyllyjä pystyttämässä.

Muiden tapahtumien aikataulut voi tarkistaa tapahtuman verkkosivuilta www.jyutalks.fi.

arvioit

Tuomo: Reaches Out For You
Texicalli Records Oy

Tuomo yllätti reilun parin vuoden takaisella debyyttialbumillaan *My Thing*, ja vakuutti valkoisen suomalaisen osaavan laulaa kuin 70-luvun afroamerikkalainen soul-tähti. Toinen pitkäsoitto, *Reaches out for you* soljuu edeltäjänsä tavoin alusta loppuun saakka tyylikkään letkeästi.

Laadukkaalta ja loppuun asti hiotulta levyllä ei tarvitse hypätä yhtään raitaa yli. Pitkäsoittoa on vaikea löytää vikoja, tosin

se on tasaisuudessaan ehkä jopa aavistuksen tylsä. Kolmosraidalla *The Grant Tuomo* rynnistää takaa-ajofunkin tunnelmiin. Biisi on piristävä poikkeus ja samalla osoitus, että Suomen soul-ykkönen osaa tehdä muutakin kuin hempeitä rakkausballadeja.

Juha Korhonen

”Laadukasta Suomi-soulia.”

Samae Koskinen: Elossa
KHY Suomen musiikki

Sister Flo -indieyhtyeen laulaja **Samae Koskinen** julkaisi kolme vuotta sitten ensimmäisen soololevynsä. Esikoisella Koskinen sävelsi ja soivitti suomalaisten nykyrunoilijoiden tekstejä, mutta nyt tekstittäjäksi on valittu vain yksi heistä, **Kauko Röyhkä**.

Röyhkän ja Koskinen yhteistyö on synnyttänyt 11 kappaletta, joista muodostuu harmoninen albumi. Kokonaisuus toimii sekä kappaleissa että sovituksissa, jotka pelastavat levyn heikompia hetkiä ja tukevat vahvimpiä. Huippukohtia ovat levyn alku ja loppu, keskelle taas osuu suvantovaihe. Koskinen sävellyksistään ei ole kadonneet, sillä esimerkiksi *Perjantai*, *Ettei kukaan lähtis yksin* ja *Kuolematon* ovat

klassikkoai-nesta. Hetkittäin kappa-leiden tekstit eivät säväytä, mutta silloin voi kuunnella

taustojen tapahtumia. Niissä soitetaan esimerkiksi mellotronia, mistä luulisi proggen ystävien lämpiävän.

Samae Koskinen soololevyt täyttävät akustishenkisen suomi-indien tyhjiön, jonka Liekki jätti siirtyessään sähköisempään sointiin Korppi-levyn jälkeen. Liekin seuraaja on kovaa tasoa, sillä huonoimpina hetkinäänkin *Elossa* kuulostaa aika hyvältä. Se on melkoinen saavutus 40 minuutille musiikkia.

Mikko Mattlar

”Perinnetietoista nykyindietä.”

DIVARIN HELMI

Harhalatu studioon

Souvarit & Lasse Hoikka & Karpaasi Jari Isometsä: Karpaasin lauluja (Tatsia-Musiikki 1995)

LASSE HOIKAN johtama Souvarit-iskelmäyhtye on täyttänyt tanssilavoja jo 1970-luvun lopusta lähtien. Omassa lajissaan pätevä yhtye pääsee tälle palstalle siksi, että se rikastutti camphumoristien elämää päästämällä hiihtäjä **Jari Isometsän** vierailemaan levyilleen 1990-luvun puolivälissä.

Levyn takakannen mukaan aloite levytykseen tuli nimenomaan Souvarien puolelta, ja Isometsä ei kertomansa mukaan voinut vastustaa mielenkiintoista haastetta. Hän laulaa levy-

lä kaksi kappaletta, hiihtäjän elämästä kertovat *Karpaasi on jätkä raju* ja *Harhalatu*. Sävelpuhtaus ei ole ammattilaisatasoa, mutta hakkaa ainakin talviurheilukollega **Matti Nykäsen** laulusaavutukset.

ISOMETSÄ KERTOO levyn takakannessa jännittäneensä laulussessioita yhtä paljon kuin MM-kisoja, mutta ”varsinkin levyn *Karpaasi on raju jätkä* teossa meillä oli hauskaa”. Tietyntyylinen tekemisen riemu levytyksistä välittyykin, vaikka ne kuulostavat lähinnä karaokelaulannalta. Tai ehkä riemun lähde onkin siinä, että laulua ei ole jääty liiaksi hiomaan.

Karpaasi on jätkä raju -kappaleesta tehtiin

myös video, joka on riemastuttavasti päätynt YouTubeen. Kesäpäivien terassilla kuvatussa videossa Isometsä ja Souvarien Lasse Hoikka laulavat kappaletta tyylietoisesti tuulipuvuissa ja kumisaappaissa. Välillä Isometsää kuvataan juoksemassa trikoissa suolla ja pulahtamassa järvestä.

Vähintään yhtä riemastuttava on helsinkiläisräppärien **Stig Doggin** ja **Edu Kehäkettusen** parodia kyseisestä videosta, jossa räppärit matkivat Isometsän ja Souvarien tanssiliikkeitä samanlaisissa vaatteissa. Luonnollisesti parodiasa myös juostaan suolla ja uidaan.

KARPAASIN LAULUJA on siinä mielessä mielenkiintoinen ajankuva, että tietoisuus Isometsän dopingkokeiluista viisi vuotta levyn julkaisun jälkeen tuo teksteihin uudenlaisia merkityksiä. 1990-luvun puoliväliltä tulee vahvasti esiin myös levyllä löytyvässä Sankarit-kappaleen coveroinnissa, joka omistetaan Suomen jääkiekkomaailman mestareille. Näin saatiin Suomen talviurheilupiirejä lähentymään musiikin voimalla.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kulttilevyjä.

JYY75 -juhlaviikon ohjelma

Maanantai 23.3.

Jyväskylän ylioppilasteatterin Agricola ja kettu -esitys klo 19 Ilokevissä. Vuosijuhlaviikon erikoishinta 3 e/lippu. Valokuvanäyttely JYYn 75 vuodesta avautuu Ilokevien ruokalassa.

Laulu -ja etiketti-ilta Opinkiven saunalla klo 18.

Tiistai 24.3

Kakkukahvit kampuksella klo 11 alkaen. Taitelija Bruno Maximuksen taide-teoksen paljastus Ilokevien alakerrassa klo 12.

Kampuskinossa elokuva Happy-go-lucky 2 euron alennuksella opiskelijalipusta klo 19 Ilokevissä.

Ylioppilaskuntaa kuvaava tanssiperformanssi non-stoppina Ilokevien alakerran hallituskabinetissa klo 12.30.

Paritanssikurssi klo 16–18 Ilokevien alakerrassa.

Keskiviikko 25.3.

Tuunaa haalarit -tapahtuma Ilokevissä klo 19 alkaen.

Ilokevi Open Stage -bileet Ilokevissä klo 22.

Torstai 26.3.

Musalounas Ilokevissä.

Perjantai 27.3.

JYYn vanhan lipun naulaus.

Lauantai 28.3.

JYYn Wanhain Toimijain yhdistyksen vuosikokous hotelli Alexandrassa klo 13.

JYYn vuosijuhla Hotelli Laajavuoressa klo 19.

JYY 75v -bileet Rentukassa klo 20 alkaen. Stand up -komiikkaa, Martti

Servo -duo ja muuta livemusiikkia sekä hyvä meininkiä.

Sunnuntai 29.3.

Vuosijuhlan sillis klo 12 Ilokevissä.

JYY75-bileet Rentukassa | 20–03 | 3/6 euroa.

HUOM! JYYn jäsenillä on mahdollisuus liikkua koko viikko ilmaiseksi yliopistoliikunnan ohjatuilla tunneilla. Lisätietoa viikosta www.jyy.fi/jyy75.

Kalan selässä kohti sillijuhlia

Bruno Maximuksen mielestä taide sopii gallerioiden lisäksi oikein hyvin ravintoloihin ja baareihin.

KNALLIHATTUINEN

Bruno

Maximus kantaa muovin käärittyä maalaustaan kohti Ilokevien ovea. Alakertaan kiinnitettävä tilaustyö *Sillijuhlat* julkistetaan virallisesti vuosijuhlaviikon tiistaina, mutta taiteilija raottaa jo kääreitä ensiesittelyä varten.

Maalauksessa kuusi henkilöä ratsastaa sillijuhliin kalamaisella otuksella, jolla on vahvat norsun jalat. Yläkulmaan on parkkeerattu ylioppilaskunnan Susanna-auto, jonka lamput valaisevat matkustajien reittiä.

”He ovat vasta menossa sillijuhlille, mutta sisäistäneet sen jo hyvin”, Maximus hymyilee perustellessaan kalaotuksen roolia ratsuna.

Teos on Maximukselle tyyppillisen koominen ja unenomainen, johon on sijoiteltu muutama vekkuli yksityiskohta. Otuksen etupäässä ratsastavalla miehellä on kädessään lasi vihreää nestettä, joka on taiteilijan mukaan ginistä ja mintusta sekoitettu drinkki, Norsunkaataja. Niitä Maximus kumosi aikoinaan juuri Ilokevissä, jossa hän vieraili nuorempana usein.

Alareunassa etenevä mato liittyy muistoihin taideperformanssista Jyväskylän ensimmäisessä Yläkaupungin yössä. Maximus ystävineen kiersi paikallisia kuppiloita saloajaputkista viriteltyyn matoasuun pukeutuneena. Madon tuntosarvet olivat kaksimetriset ja sen peräaukosta tuli ilmapalloja.

Vakavamielisesti taiteeseen suhtautuvat ihmiset eivät Maximuksen teok-

sille välttämättä hymyile, mutta monia muita ne ilahduttavat, jopa naurattavat.

”Huumoria on yleensä ottaen maalauksissa aika vähän. Itse haluan tuoda esille mukavia hetkiä ja hauskoja ihmisiä. Tällä työlläni haluan tuoda huumorin kautta esille paikan rentoa meininkiä”, Maximus kertoo.

Leppoisasti jutteleva taiteilija kertoo olevansa stand up -komiikan ystävä. Itse hän ei ole esiintynyt, paitsi kaveripiirissä.

”

Vielä 1980-luvulla taide koettiin Suomessa liian tiukkapipoisesti.”

Bruno Maximus

”Hetkittäin tulee tuuli, että jatkan tarinointia vaikka kymmenen minuuttia. Jos ystävät nauravat, juttu voi jatkua pitkään”, muun muassa **Pirkka-Pekka Peteliuksen, Speden** ja Monty Pythonin jutuille lämpenevä mies kertoo.

JYVÄSKYLÄSSÄ 12-vuotiaana muotokuvien piirtämisellä uransa aloittaneen Maximuksen tyyli alkoi hioutua 1990-luvun alussa nykyisen kaltaiseksi. Samoihin aikoihin vakiintui myös taiteilijanimi.

Maximuksen uran taustalla ei ole laajoja taideopintoja, sillä hän kertoo halunneensa käyttää koulutukseen kuluvan ajan matkustamiseen. Apua tarvittessaan hän ei ole kuitenkaan epäroinyt kysyä sitä. Taitelijan mielestä liikuminen ympäri maailmaa on avartuvuudessaan erittäin tärkeää.

Bruno Maximus toivoo, että hänen uusimmasta maalauksestaan voisi irrota aihe vaikkapa Ilokevissä esiintyvän yliopiston juhlaelämään liittyvä”, Maximus toteaa muovin takaa pilkottavasta teoksestaan.

”Jos kävelee kuvitteellisen autio- maan läpi ja näkee puun keitaalla, on kokemus rajumpi, kuin jos kävelisi kioskilta toiselle ja näkisi niiden välissä puun”, Maximus kuvailee.

Maailmalla Maximuksen näyttelyitä on ollut esillä muun muassa Rio de Janeirossa, Budapestissä ja Sydneyssä. Viime vuonna hän ahkeroi yli kymmenen näyttelyä. Vastaanotto kotimaan ulkopuolella on ollut usein myönte-

sempi kuin synnyinseudulla.

”Vielä 1980-luvulla taide koettiin Suomessa liian tiukkapipoisesti. Yleensäkin täällä suhtaudutaan uusiin juttuihin varauksellisesti. Kymmenessä vuodessa ilmapiiri on tosin rentoutunut selvästi”, Maximus toteaa.

NYKYISIN HELSINGISSÄ asuva taiteilija mainitsee esikuvikseen **Henri Rousseauin, Boteron** ja **Diego**

Rivieran. Myös **Salvador Dali** oli nuoruusvuosina yksi hänen idoleistaan, mutta vain tekniikan osalta. Maximuksen mukaan Dalin masokistisuus ja kärsimys esiintyi turhan dramaattisena.

”Surrealismiini verrattuna töissäni on pehmeämpiä ja pyöreämpiä muotoja sekä sisällössä enemmän komiikkaa ja kommelluksia. Surrealismsissa tunteet ovat sen sijaan äärimmäisiä ja jos-

Opiskelijoiden SM-futis Jyväskylään

Opiskelijoiden jalkapallon SM-kisat pelataan jälleen Jyväskylässä. Huhtikuun 23.–24. päivä pidettävän turnauksen ilmoittautuminen päättyy jo 28. maaliskuuta.

Ottelut pelataan Vehkalammen ja Hippoksen tekonurmilla. Lisätietoa löytyy osoitteesta www.jyy.fi/osm.

Ti 17.3. kello 19

Wes Anderson: Darjeeling Limited (USA 2007)

Rikkaan perheen veljeskolmikko

muokkaa perhesiteitään kuntoon tragikoomisessa seikkailussa. **Wes Andersonin** unenomaista, jäljittelemätöntä, elokuvaa edeltää lyhytelokuva *Hotel Chevalier* – joka saa selityksensä itse elokuvassa.

Ti 24.3. kello 19

Mike Leigh: Happy-go-lucky (Iso-Britannia 2008)

Häkellyttävän optimistisen nuoren opettajan Poppyn elämänsenne joutuu kovalle koetukselle, kun hän joutuu opettelemaan ajamaan autoa.

Mike Leighin *Happy-go-lucky* on piristävän elokuvakokemus moneen vuoteen!

Juhlavuosiviikon kunniaksi 2 euron alennus opiskelijalipusta.

Ti 31.3. kello 19

Tomas Alfredson: Ystävät hämärän jälkeen (Ruotsi 2008)

Ruotsalaisessa kauhufantasiassa nuori rakkaus saa vinoutuneita sävyjä, kun syrjityn Oskarin ihastus, salaperäinen Eli-tyttö paljastuu vampyyriksi. Kriitikoiden kiittelemaa tarinaa ei suositella alle 15-vuotiaille.

Riku Suonio

välle stand up-koomikolle. ”Halusin tehdä yliopistoelämään liittyvän maalauksen, mutta siitä tulikin

kus pelottavia”, hypnorealismiksi omaa tyyliisuuntaansa kutsuva taiteilija kertoo.

Maximus vertaa maalaustaidetta mielellään musiikkiin ja elokuviin. Populaarit aiheet ja komiikka sopivat niihin, joten miksei myös maalauksiin. Hänen mielestään taidetta pitäisikin olla esillä myös muualla kuin gallerioissa.

”Esimerkiksi baari tai ravintola on

hyvä paikka taiteelle. Siellä ihmisillä on aikaa katsella teoksia.”

SILLIJUHLAT ON Maximuksen toinen Ilokiveen tekemä tilaustyö. Uusi maalaus tuli siinä mielessä tarpeeseen, että 1990-luvulla maalattua ensimmäistä teosta ei enää ole. Remonttimiehet jyräsivät Ilokiveä uudistaessaan suoraan seinään tehdyille maalaukselle uuden yksivärisen pinnan.

”Kuulin siitä aika vasta. Kyllähän se harmitti, ja ihmettelin, miten niin saattoi tapahtua. Nyt työ on tehty levyille, joten sen voi ottaa mukaan, jos tulee vastaavia suunnitelmia.”

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

Bruno Maximuksen teos Sillijuhlat julkistetaan maanantaina klo 12 Ilokivessä.

arvioit

Anssi Tikanmäki Orchestra: H20.fi
Rockadillo Records Oy

Anssi Tikanmäki jatkaa jo lähes kolmekymmentä vuotta sitten lanseeraamaansa *Maisemakuvia Suomesta* -sarjaa maamme vesistöjä kuvailevalla *H20.fi* -albumilla. Virtaus ei pysähdy koskaan, mutta tämä levy vaatii kuulijalta pysähtymistä. Se kannattaa.

Viisihenkinen Anssi Tikanmäki Orchestra kahlaa Suomea läpi etelästä pohjoiseen ja idästä länteen. Kuulluksi tulevat muiden muassa voimantuotantoon valjastetut Imatrankoski ja Kemijoki, Suomen sodan kuuluisaa taistelua todistanut Koljorvirta sekä Itämeren pohjaan vajonnut aarelaiva Vrouw Maria. Myös se-

kä Pohjois-Pohjanmaan että Lapin maakuntalaulu *Kymmenen virran maa* on saanut Tikanmäeltä kai-

Kaikkiaan albumilla kuullaan peräti 15 soittajaa, ja äänimaailma on sen mukainen. Tunnelmat kappaleissa vaihtelevat rajusti, mikä pitää kuulijan hereillä.

Anssi Tikanmäen kansivihkoon kappaleista raapustamat tekstit antavat aihetta ajatteluun ja ottavat tiukastikin kantaa. Esimerkiksi *Airiston* kohdalla voisi luulla lukevansa Greenpeacen esitettä.

Iiro-Pekka Airola

”Suomen ympäri 50 minuutissa.”

Valve: Valve
Wake State Media

Jyväskyläläisen Valve-yhtyeen omaa nimeä kantava omakustannealbumi on raiakas rokkilevy höystettynä ironisilla sanoituksilla sekä laulajan **Noora Ruohosen** luihin ja ytimiin menevällä vahvalla äänellä. Kappaleet on harkitusti poimittu yhtyeen seitsenvuotisen uran varrelta.

Ensivaikutelma levystä on hyvä. Valve on valinnut varman tien, sillä tällaiselle modernille suomirockille on vielä kysyntää enemmän kuin tarjontaa. Avausraitia *Vesipisara* ei vielä täysin vakuuta, mutta sitä seuraavat *Ei mua mainita* ja *Kipinällä mua tähtää* iskevät jo kovempaa. Ruohosen ääni on lumoavan karismaattinen. Se tuo mieleen Haloo Helsingin **Elin**, mutta on monipuolisuudessaan jopa sie-

lukkaampi.

Silti tuntuu, että aineksia olisi voinut olla parempaan. Keski-ikäisillä biisit jäävät mitään sanomattomiksi ja alkavat toistaa itseään. Lopetusralli *Tule tyttö* kokoaa kuitenkin levyn hienosti yhteen muista kappaleista poikkeavalla rosoisuudellaan: ”Tule tyttö mun talliin, sinut viikkolehteen saan.”

Lieneekö sanoituksilla tekemistä sen kanssa, että Valve solmi levytyssopimuksen jo vuonna 2003, mutta levyn tekemisestä ei ole yhtien kanssa ollut puhetta tähän päivään mennessäkään?

Kati Pukki

”Modernia suomirockia.”

Jyväskylän ylioppilasteatteri: Agricola ja kettu

Ohjaus ja sovitus: Karoliina Kangasmäki
Pääosissa: Sanna Vilkmän, Johanna Ahonen, Jonas Saari, Johanna Salonen, Viivi Lientola ja Juha Lehtiranta

Paavo Haavikon alkuperäisteksti ravaa ja tömistele näyttämölle JYT:n hampaisa hengästyttävänä: tulkinnassa täristään, huudetaan, heitellään multaa ja alistetaan toista sellaisella vauhdilla, että katsoja ehtii jo kaivata seesteisyyttä.

Sitäkin on tosin luvassa – ylioppilasteatterilaiset loistavat tulkitsijoina myös niissä kohdin, kun tarina pelosta ja vallanhimosta ei ole pelkkää koohtusta.

Agricola ja kettu jää kuitenkin kaipaamaan selkeyttä. Tekstin vahva poliittisuus ja valtaapitävien rahanhimo jää sivuraitteeksi, vaikka juuri siitä olisi nykytilanteessa voinut ammentaa herkullisia kohtia. Myös JYT:n venäläissotilaat muuten kuuluvat teknoa. Liekö idea napattu **Kristian Smedsin** *Tuntematon sotilas* -ohjauksesta, kun näytelmän hengessä oli muutenkin paljon samaa?

Marja Honkonen

”Mahotonta koohtamista.”

MENOT 16.3.–31.3.

POP/ROCK/JAZZ/KLUBIT

Lutakko: To 19.3. JKL-Punk-HC-Sessions: Bloody Phoenix + Death Toll 80K + Arrestum. Pe 20.3. Joose Keskitalo ja Kolmas maailmanpalo + Muuan Mies. La 21.3. Witchcrafts + Graveyard. Ke 25.3. J. Karjalainen ja V-M Järvenpää: Paratiisin Pojat. To 26.3. The Bellrays- Lisa Kekaula & Bob Vennum. Pe 27.3. Nicole + Profane Omen + FM2000. La 28.3. Tuomo.

Poppari: Ma 16.3. Monday Club@Folk-ilta: Elina Lautamäki + Juha Savela. Ke 18.3. Preasens-klubi: Karhu + Pesonen-Nokelainen duo. To 19.3. Lunki Quintet. Pe 20.3. Hamilton Groove. La 21.3. Blues live: Tylly Kohtalo. Ke 25.3. GTRTOUR 09. To 26.3. Ari Hoenig Punk Bop Quartet. Pe 27.–28.3. Appa Show. Ti 31.3. La Campagnie des Musiques à Ouir.

Ilokivi: Ke 18.3. Asterix esittää: Kieltelukkijoiden euroviisut. Pe 20.3.

Hulinaklubi & Kehy-valiokunta presents: Amazing Skwee Experience. La 21.3. Seisomapaikka. Ke 25.3. JYY75: Tuunaa haalarisi! -bileet + Open Stage. Pe 27.3. Sauti Night Extravaganza. La 28.3. DDR Party Program. Ma 30.3. Naisen tulee -tanssiesitys.

Vakiopaine: Pe 20.3. Off Minor. Ma 23.3. Cuenta Cuentos. Pe 27.3. Sami Kukka yhteineen. La 28.3. Au Pair feat. M. Tulla & J. Mäkinen. Su 29.3. Kauko Röyhkä. Red Neck: Pe 20.3. Jartse Tuominen Group. Su 22.3. Club Luna Negra: Kide & Jonttu. To 26.3. Club Nest: The Nest Band. Pe 27.3. For Selena and Sin.

Pub Katse: Ti 17.3. Treenikämpä: Virgin Sally. Ke 18.3. Psycho Rodeo & Mangoo. To 19.3. Dark the Suns. Pe 20.3. Force Majure. La 21.3. Hybrid Children. Ti 24.3. Treenikämpä: QBA. Pe 27.3. Foto La 28.3. Insane Affection. Ti 31.3..3 Treenikämpä: Blackout Order.

Jyväshovi: Ti 17.3. Tiina Pitkänen Yhtyeineen. Ke-to 18.–19.3. Jaana Hiltunen & Sheriff. Pe 20.3. Vesa Oksanen & Fantasy. La 21.3. Ami & Co. Ti 24.3. Antti Raiski & Sesam. Ke 25.3. Janne Siitari Trio. To 26.3. Paula Koivuniemi. Pe 27.3. Pekka Nebelung & Volga. La 28.3. Väliaikainen. Ti 31.3. Isto Hiltunen & Uusi iloinen orkesteri.

Paviljonki: Ma 23.3. 100 Gipsy Violins from Budapest. La 28.3. Mieskuoro Sirkat.

NÄYTTELYT

Alvar Aalto -museo: Galleria: Pienet keittiöt.

Jyväskylän Taidemuseo: Holvi: 19.3. alkaen Lentämisen ihme: Jussi Heikkilä ja Jyrki Siukonen. Galleria Harmonia: 19.3. alkaen Belgrade Encounters.

Keski-Suomen Museo: 19.3. alkaen Lentämisen ihme: Ilmasta nähty

Jyväskylä, Karhumäen veljesten ilmaku-
via. 21.3. alkaen Jälleenrakennuskau-
den ikonit. 28.3. alkaen Mekaanillisia arvo-
ituksia, Matti Linkolan pulmaleluja.

Suomen käsityön museo ja Suomen kansallispukukeskus: 19.3. alkaen Lentämisen ihme: ITE Lennossa. Galleria: Nithikul Nimkulrat. Näytönpaikka: Kaisa Kivekäs ja Johanna Härkönen (JAO/tekstiili). Kujalla: Kerttu ja Rolf Ikkkelän kansallispukuiset nuket.

Keski-Suomen luontomuseo: 19.3. alkaen Lentämisen ihme: Ihmeellisiä lentäjiä.

TEATTERIT

Jyväskylän kaupunginteatteri: Viiru ja Pesonen: Ti 17.3. Ke 18.3. To 19.3. Ke 25.3. To 26.3. Pe 27.3. La 28.3. Niskavuoren nuori emäntä: To 19.3. Veriveljet: La 21.3. Fundamentalisti: La 21.3. Betten ja Boon avioliitto: La 21.3. Niin kuin taivaassa: La 28.3. Siskonpeti:

Ma 30.3.

Huoneteatteri: Rikhard III: Pe 27.3. La 28.3. Su 29.3.

Jyväskylän Ylioppilasteatteri: Agricola ja kettu: Ma 16.3. To 19.3. Su 22.3. Ma 23.3. To 26.3. Su 29.3.

ELOKUVAT

Kampus Kino: Ti 17.3. Darjeeling Limited. Ti 24.3. Happy-go-lucky. Ti 31.3. Ystävät hämäärän jälkeen.

Elokvakerho Toveruus: (Jyväskylän kaupunginkirjasto, Minnansali klo 18.00): Ma 23.3. Saaristolaisnaisia. Ma 30.3. Fur: An Imaginary Portrait of Diane Arbus. Kansallinen av-arkisto: Ke 18.3. Muriel. Ke 25.3. Murhan sävelord.

MUUT

La 28.3. Onnelliset kaupungit -tapahtuma Aalto-salissa klo 11-17. Tapahtuman järjestää Ympäristöjärjestö Dodo ry.

ILOKIVI

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 16.3.

Porkkanasosekeitto
Paistettu kalaleike,
sitruunakastike
Jauhalihalasagne

TI 17.3.

Kasvis-herkkusienirisotto
Sitruunainen kalapihvi
Kalkkunapihvi

KE 18.3.

KEHY-lounaspäivä
Kasviscurry
Silakkapihvit
Broilerkastike intialaiseen
tapaan

TO 19.3.

Täytetyt kasvis-
herkkusieniohukaiset
Lohikiusaus
Kaalikäryleet
Lihakastike

PE 20.3.

Kasvis-linssikastike,
spagetti
Jauhelihakastike,
spagetti
Pyttipannu

MA 23.3.

Kukkakaalilasagnette
Sitruunainen kalaleike
Mangobroileri

TI 24.3.

Kasviskiausaus
Kirjolohimurekepihvit
Intialainen lihapata

KE 25.3.

Kasvissosekeitto
Silakkaherku
Possun uunifile

TO 26.3.

Kasvispyttipannu
Tonnikala-pastapaistos
Jauhelihapihvit,
kermapiipurikastike

PE 27.3.

Punajuurikroketit
Rapea kalaleike
Barbequekalkkunakastike

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11–16

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.

Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalistat

Opiskelijahinta 2,60 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
Jatko-opiskelijat 4,70 e, muut 5,50 e

10 kappaleen ruokaliput opiskelijoille 25,00 e,
jatko-opiskelijoille 47,00 e ja muille 55,00 e.

järjestöt

JYVÄSKYLÄN YLIOPPILASTEATTERI

Jyväskylän ylioppilasteatterin kevätkokous on 27.3 klo 16.30. Kokouspaikkana toimii Ilokiven ruokalan takaosa. Kevätkokouksen jälkeen pidetään hallituksen kokous.

JYYN WANHAIN TOIMIJAIDEN YHDISTYS

Jyväskylän Yliopiston Ylioppilaskunnan Wanhain Toimijain yhdistyksen vuosikokous pidetään hotelli Alexandrassa 28.3.2009 klo 13.00. Esillä sääntömääräiset asiat. Tilaisuudessa kuullaan myös JYY:n 1. pääsihteerin Osmo Rinta-Tassin esitelmä 1960-luvun alun ylioppilaskunnasta ja ylioppilastalohankkeen toteuttamisesta sekä entisen pääsihteerin Vesa Järvisen esitelmä 1990-luvun ylioppilaskunnasta ja ylioppilastalon laajennuksen toteuttamisesta. Lisätietoa tarvittaessa: pääsihteerit Minna Hautamäki (paasihteerit@jyy.fi) tai taloudenhoitaja Jarkko Seppälä (jarmisepp@cc.jyu.fi).

EVANKELISET OPISKELIJAT

Niin tunneköyhästä erämaasta kuin tunnemyrskyn kourista saa paeta Isän syliin lauantaisin seitsemän jälkeen Lutherin kirkolle (Kansakoulukatu 5)! Tulossa: 21.3. Uskotko tunteisiin? – Inkeri Tuunanen, 28.3. Nshimaa ja kanaa – Sambian aktio. Olet tervetullut myös messuun sunnuntaisin klo 12 Lutherin kirkolle! HUOMAA, 29.3. EI OLE MESSUA. Sen sijaan luvassa on EXTRA: SOFFA goes pulkkailemaan, kirkolla kaakaotjatko – seuraa sähköpostilistaa! Lisäinfo raamistelusta ja muusta Päiviltä, pavi.luukkainen@jyu.fi tai osoitteesta www.sley.fi/co/jkl/

SONAATTIN TOIMIPISTEET Sonaatti restaurants

Hupakolla on traktorin sydän

15. SIVUN
KASVOT

Ylioppilaskunnan museoauto Packard Six Phaeton, tuttavallisemmin Susanna, viettää vanhuudenpäiviä kortepohjalaisessa autotallissa. Jos korjaussuunnitelmat toteutuvat, paljon nähnyt auto voi päästä jälleen edustamaan tulevana vappuna.

”USEINHAN SIINÄ käy niin, että kun tällainen hyvän perheen auto lähtee maailmalle, se joutuu vähän kyseenalaisille teille. Synnyin vuonna 1927 Packardin autotehtaalla Yhdysvalloissa ja minut tuotiin aluksi Viipuriin. Kantakortit hävisivät jo matkalla. Lopulta päädyin Jyväskylään autokouluautoksi. Ehkä siksi ylioppilaskunnan nuoret miehet nimesivät minut myöhemmin pikkutuhman renkutuksen mukaan: ’oli merimiehiä kuusi, ja heillä oli yhteinen, Susanna.’

Ylioppilaiden omistukseen siirryin vuonna 1960. Ei se meno tärskyautonakaan kovin soveliaista nuorelle neidille ollut. Maata kierrettiin karttakeppejä myymässä ylioppilaskylän rahoitusta varten. Ylinopeuttakin päästeltiin joskus: piti ehtiä Seinäjoelta Vaasaan Alkoon. Kerran ajettiin vanhan Fordin kanssa kilpaa Turkuun, kun kerättiin varoja presidentti Kekkonen syntymäpäiväadressiin. Voiton veimme niukasti. Kekkonen säätiön stipendeistä aika moni päätyikin Jyväskylään.

NEITI-IHMISEN elämäni päättyi vappuaamuna 1964, kun vääräleuat näyttivät minut ilmavoimien viestipataljoonana oppilaskunnan Henricus Loco -nimiselle, vuotta nuoremalle Locomobilelle. Joidenkin huhujen mukaan sillä oli salakuljettajamenneisyys. Nykyisin Henricus viettää eläkepäiviä tahollaan Tikkakoskella. PR-toiminnassa kului kaksi vuosikymmentä. Museoajoneuvoksi siirryin vuonna 1984 ja ulkoilemaan pääsin enää 30 päivänä vuodessa. Silloin yksi edustajistoryhmä, Grönionia edeltänyt Reunioni, ehti jo esittää myymistäni. Hallitus ja pääsihteeri kuitenkin lasivat, ettei myyntivoitoilla olisi kuitattu tuomaani näkyvyyttä.

ELÄKEKAARAKSI ryhtymisen jälkeen kuljettelin hääpareja ympäri kaupunkia ja rehtoria vappupiknikille. Lopulta mäet kävivät vanhan rouvan kunnolle liian jyrkiksi.

Valot ovat olleet aina himmeät, jarrut pitäneet heikosti, eikä reissuun ole uskaltanut ilman työkaluja ja rautalankaa. Rattiin päästän enää harvat ja valitut. Synkronoimatonta, traktorin kaltaista vaihdelaatikkoa ei moni osaa käsitellä. Taannoin minut purki osille eräs innokas harrastaja, jonka jäljiltä olin hetkisen kasa muttereita. Kyllästyneen jäljet korjasi toinen. Mutta on minusta huoltakin pidetty: 70-vuotisjuhliä vietettiin kakkukahvien kera. Henkilöstöltä sain hopeakoristeisen kukkakortin, kuten asiaan kuuluu.

ULOS EI OLE enää juuri asiaa, mutta yksinäisyys ei vai-vaa. Joku käy käynnistämässä vähintään kerran kuussa, etteivät männät ruostu. Kremppoja on korjailtu ulkomailta metsästettyjen varaosien turvin. Pientä toivetta on, että tämä 82-vuotias pääsisi tänä vappuna jälleen asfaltin makuun.”

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

Lähteet: Osmo Kääriäinen; Lamberg, Marko: Nuoruus ja toivo (2004); Keski-suomalainen; JYYn ohjesääntö; Keski-Suomen Ilmailumuseo

RIKU SUONIO

JYY75

viikko
23.-29.3.

Ohjelma osoitteessa: www.jyy.fi/jyy75

Ylioppilaskunta kiittää juhlavuosiviikon yhteistyökumppaneita!

Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta hakee

Sosiaalisihteerin SIJAISTA

ajalle 1.4.- 31.5.2009.

Sosiaalisihteerin tehtävänä on muun muassa opiskelijoiden neuvonta sosiaalikeskusteluissa (asuminen-, terveys- ja toimeentulo) ja sosiaalipoliittisten asioiden seuraaminen ja valmistelu hallitukselle. Sosiaalisihteerin toimii myös ylioppilaskunnan sosiaalivaliokunnan sihteerinä sekä häirintäyhdyshenkilönä ja osallistuu yliopiston tutorkoulutuksen järjestämiseen. Sosiaalisihteerin myös edustaa monissa ulkopuolisissa toimitilissa JYY:tä ja sen jäseniä.

Hakijalta edellytetään akateemisia opintoja, opiskelijoihin liittyvän sosiaalipoliittikan tuntemusta, JYYn toiminnan tuntemusta sekä kykyä itsenäiseen työskentelyyn sekä ryhmätyöhön. Toimi on JYYn toimihenkilöohjearnnon alainen. Tehtävästä maksettava palkka on 1605,09 e/kk mahdollisine koulutus- ja kokemuslisineen.

Kirjalliset hakemukset liitteineen on toimitettava JYYn keskuksimistöön (Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta, Keskussairaalan tie 2, 40600 JYVÄSKYLÄ) maanantaihin 23.3. klo 11.30 mennessä osoitettuna JYYn hallitukselle. Kuoreen tunnus "sosiaalisihteerin". Hakemuksia ei palauteta. Haastattelut ja valinta suoritetaan viikolla 13. Lisätietoja: ylioppilaskunnan pääsihteerin Minna Hautamäki, puh. 045 138 6816, e-mail: paasihteerin@jyy.fi, sekä ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja Soile Koriseva, puh. 045 137 1964.

Jylkkäri,
lähes
täynnä
asiaa.

Punainen Risti

Tee ympäristöteko.

Luovu ennakkoluuloistasi

14.-22.3.2009

Tule mukaan keräämään ennakkoluuloja
RASISMIN VASTAISILLA VIKOLLA
14.-22.3.2009.

Ota yhteyttä Marjukkaan
puh. 044 553 5293 tai
spr.harjoittelija@gmail.com
Luopumalla edes yhdestä
ennakkoluuloistasi rakennat moniarvoista
ja ympäristöltään ystävällistä Suomea.

OPISKELIJOIDEN
VUOKRAVALITYS

KOTIASIAT KUNNOSSA

ASUNTOA VAILLA?
Kodit opiskelijoille ja
työssäkäyville OVV:ltä!

Yliopistonkatu 6, p. 050 341 0224
jkl@ovv.com

www.ovv.com

Microsoft

SÄÄSTÄ
JOPA
91%

Microsoft Office on nyt
korkeakouluopiskelijoille
huippuedullinen!

Vain
52€

Tarjous voimassa vain verkossa! Lue lisää ja osta osoitteesta www.huippuedullinen.fi